

Orman ve Av

- ◆ TOD Değerlendirme Toplantısı Yapıldı
- ◆ Derneğimiz 91 Yaşında!
- ◆ Sinop İlinde Uygulamalı Eğitimler Devam Ediyor

İçindekiler

Editörden	1
Başyazı	2
TOD Değerlendirme Toplantısı Yapıldı	4
TOD 55. Dönem I. Değerlendirme Toplantısı Sonuç Bildirgesi	7
Derneğimiz 91 Yaşında	10
Ağaç Yontu Yapıtlar Sergisi	14
TOD Marmara Şubesi Mayıs-Aralık 2015 Dönemi Faaliyetleri	16
Sinop İlinde Uygulamalı Eğitimler Devam Ediyor	21
TOD 91.Yıl Kutlamaları Batı Akdeniz Şubesi Etkinliğinin Ardından	27
TOD Bolu Temsilciliği olarak Bolu Valisi Aydın BARUŞ'u ziyaret ettik	33
Prof. Dr. Avni Yücel Eryılmaz Aramızdan Ayrıldı	34
O sorunun hayatımı değiştireceğini nereden bilebilirdim ki!	35
Keçi Orman Çelişkisinde Son Durum	37
Ormancılık Politikalarımızın Tarihsel Gelişimi	40
Milletvekillerine hayırlı olsun ziyareti	45
Suat Akalın'ın Anısına	46
Erol Öktem Kardeşi Uğurladık	47
Sonsuzluğa Uğurladıklarımız	49

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
TARAFINDAN İKİ AYDA BİR YAYIMLANIR.

Yıl: 2015 | Kasım - Aralık | Sayı: 6 | Cilt: 93 |
ISSN 1302-040X

**TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ ADINA
SAHİBİ**

GENEL BAŞKAN
Fevzi KALELİ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Nihat ÖZ

EDİTÖR
Prof. Dr. Sezgin ÖZDEN
ozden@karatekin.edu.tr

YAYIN KURULU
Prof. Dr. İsmet DAŞDEMİR
Prof. Dr. Oktay YILDIZ
Doç. Dr. Cihan ERDÖNMEZ
Yrd. Doç. Dr. Nimet VELİOĞLU
Yrd. Doç. Dr. Ufuk COŞGUN
Dr. Erdal ÖZÜDOĞRU
Tarık Barbaros PİLEVNE

Bilgilendirmek amacıyla üyelerimize
ücretsiz dağıtılır.

YÖNETİM YERİ:
TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
TUNA CAD. NO: 5 06410 KIZILAY/ANKARA

TEL-FAKS
0312 433 84 13

www.ormancilar dernegi.org

ormancilarder@ttmail.com

BASKI
DÖNMEZ OFSET

GRAFİK TASARIM
Güngör GENÇ

KAPAK FOTOĞRAFLARI
Süleyman ALKAN

Editörden

Prof. Dr. Sezgin ÖZDEN

Bugün 30 Ocak 2016, yedi sene önce bugün profesör Uçkun Geray hocamı son yolculuğuna uğurlamıştık. Ormancılık tarihimizde ismi nesillerce yaşayan pek az hoca vardır. Uçkun hocam bu pek azların arasında yerini aldı. Neden bazıları kısa sürede unutulur, bazıları unutulmaz? Bu sorunun yanıtı sanırım kişinin giderken arkasında bıraktıklarıyla ilişkili. Öyle çok kitap yazmış, resim yapmış, heykel yontmuş olmanıza gerek yok. Bazılarının karizması tüm bunların yerini alabiliyor. Uçkun hocanın böyle bir karizması vardı. Ama bu karizma insanlara yukarıdan baktıran cinsten değildi. Hatırlıyorum öğrenciyken müzik kulübümüzün konserine gelen tek hocaydı. Konseri sonuna kadar izleyip, alkışlayıp, beğenisini dile getirip bizi cesaretlendirmiş ve onore etmişti.

Onun olduğu ortamda işkembei kübradan kimse atamazdı. Çünkü yalanlarının ortaya dökülmesinden korkarlardı. Akranı olduğu ya da ondan daha kıdemli profesörler de ona çekinmeyle karışık bir saygı beslerlerdi. Yaş haddinden emekli olduğunda çok dinç ve üreticiydi. O yüzden köşesine çekilmemiş çalışmalarına farklı platformlarda olsa da devam etmişti. Erken gitti vesselam. Boşluğunu dolduracak birisini aramıyoruz, doldurulamaz zira. Ama onun boşluğunu fırsat bilip değneksiz gezenleri de görmüyor değiliz. Yetiştirdiği onlarca profesör, doçent bilim insanları her ortamda onun dürüstlüğüne temsil ediyor, meydanı boş bırakmamaya gayret gösteriyor. Hiçbir etik duygusu olmayan, pragmatist, fırsatçı, çıkarıcı neo-liberallerin doğal kaynaklara ve ormanlara fütursuzca saldırılarına karşı ondan öğrendiğimiz şekilde karşı koymaya devam edeceğiz.

Seni unutmayacağız Uçkun hocam; biliyoruz ki insanlar unutulduğu zaman aslında ölürler!

Başyazı

26 Aralık 1924 yılında kurulan Derneğimiz 91 yılı geride bırakarak, 92'nci yaşını kutladığımız bugünlere kadar orman ve ormancılık tarihinde iz bırakan çalışmalara imza atmıştır. Ancak orman ve ormancılığa, olumsuz etki yapan icraatlar ve müdahaleler hiç azalmadan devam etmektedir. Bu nedenle Derneğimiz üyelerinin ve meslektaşlarımızın her zamankinden daha fazla orman ve ormancılığın korunmasında mücadele etmesi gerektiği ortaya çıkmaktadır.

Türkiye ormanlarının korunmasının ve işletilmesinin Devlet eliyle yapılacağının Yasalar ve Anayasa ile güvenceye alınmış olmasına karşın, son 60 yılda yürütülen ormancılık uygulamaları, popülist yaklaşımlarla hemen hemen her zaman ormanlar aleyhine olmuştur.

Ormancılıkta özellikle de son 14 yılda yapılanlarla ormancılığın kurumsal hafızası silinmeye başlamış ve çok önemli kayıplar yaşanmıştır. Ormanları koruma altına aldığını düşündüğümüz Anayasanın 169. ve 170. Maddeleri hiçe sayılarak çıkarılan yasa, yönetmelik ve genelgelerle ormanlar aleyhine uygulamalar devam etmekte, Türkiye'nin değişik illerinde çok sayıda yapı ve arazi ranta kurban edilerek elden çıkarılmaktadır. Gazi Yerleşkesi yok edilmiş, ormancılar

açısından tarihsel bir önemi olan, Orman Genel Müdürlüğü adına tapulu Bakanlığımız Eski Binası (Taş Bina) önce kiralık olarak verilmiş, şimdi de takas yoluyla elden çıkarılmıştır.

Bakanlık örgüt yapısında üç kez değişikliğe gidilirken kadrolaşmada Cumhuriyet tarihinin en acımasız tutumları sergilenmiştir. Çıkardıkları atama yönetmeliği ile rotasyon adı altında çalışanları bilgi ve birikimlerinden çok farklı alan ve yerlerde çalışmaya zorlayarak hem çalışanlara eziyet etmiş hem de ormancılık çalışmalarını sekteye uğratmışlardır.

Bakanlığın üst düzey yetkilileri tarafından ormanın bir ekosistem olduğu bilimsel gerçeği göz ardı edilerek açıklamalar yapılmakta, tüm kamuoyu hatta uluslararası kuruluşlar yanıltılmaktadır (ağaçlandırma miktarı, ağaç servetinin artışı, korunan alanlar, maden izinleri, 3.köprü, ODTÜ ormanı, vb). Kamuoyunda ormancılık çalışmalarında sanki çok önemli gelişmeler yaşanıyormuş algısı yaratılarak sanal bir ortam oluşturulmaktadır.

Bu dönemde mesleğimiz ve meslektaşlarımız adına oldukça önemli olumsuzluklar yaşadık, yaşıyoruz. Böylesine büyük önemi olan ormanlarımızın korunması

ve geliştirilmesi yönünde çaba harcanması yerine, orman varlığını azaltıcı ve yok edici uygulamaların yapılması kabul edilebilir değildir. Bizim gibi erozyona çok müsait bir ülkede ormanların özellikle üretim dışındaki fonksiyonel boyutunun öne çıkması, yalnızca ülkemiz için değil, dünyamız için de son derece önemlidir.

2015 yılının Aralık ayında, Paris'te toplanan Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Konferansı'nda, kapitalist sanayileşmenin olağanüstü bir şekilde hızlandığı iklim değişikliğinin dünyayı bir felaketin eşiğine getirdiği bilimsel olarak ifade edilmiştir. Sıcaklık artışına neden olan ormansızlaşma ve arazi kullanım değişikliklerinin azaltılması konularında da somut adımlar atılması gerektiği belirtilmiştir. Bilim insanları tarafından; ormansızlaşmaya neden olan süreçlerin devam etmesi durumunda ülkemizin uluslararası düzeyde yalnızlaşacağı vurgulanmaktadır.

Aynı yönetim anlayışının ormancılıkta da sürdüğünü, yasalarda ve idari yapılarda yapılan değişikliklerle, ormanlarımıza ekolojik taşıma kapasitesinin üzerinde işlevlerin yüklendiğini ve adeta ormanların içerisinde boşaltılmakta olduğunu görmekteyiz.

1956 yılında kabul edilerek

yürürlüğe giren 6831 Sayılı Orman Kanunu kabul tarihinden bugüne kadar, Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerle 30 kez değiştirilmiştir. Son 13 yılda yapılan değişikliklere ait düzenlemelerin çoğu "Devlet Ormanı" sayılan yerler ile "verimli tarım arazilerinin" başta turizm ve madencilik olmak üzere ormancılık ve tarım dışı amaçlarla kullanılmasına; devlet tarafından yapılması gereken işlemlerin özelleştirilmesine yönelik olduğu, yine bu değişikliklerin Anayasanın 169 ve 170. Maddeleri kapsamında ormanların korunması ve orman köylülerin desteklenmesine yönelik düzenlemeler olmadığı gözlenmektedir.

Mesleğimiz özelinde ise;

Yaklaşık 6000'den fazla orman mühendisi ve orman endüstri mühendisinin işsiz olduğunu, her yıl yaklaşık 500 yeni mezunun işsizler ordusuna katıldığını dikkate aldığımızda sorunun ne kadar büyüyeceği karşımızda durduğunu artık görmeliyiz.

Hâlbuki orman alanlarımızın ülke yüzölçümünün %27'si olduğunu, orman alanlarımızın yanı sıra milli parklar ve benzeri korunan alanlarda ve av yaban hayatın yönetiminde çok sayıda orman mühendisine ihtiyacımız olduğunu biliyoruz.

Yeter ki önümüzdeki 20 yıllık süreç için önümüze stratejik bir plan yaklaşımı koyabilelim ve onu, eğmeden bükmeden düzenli bir şekilde hayata geçirebilelim.

Mesleğimiz ve meslektaşımız için devam etmekte olan zor günlerin bir an önce aşılması dileği ile Derneğimizin 92 yaşını ve yeni yılınızı kutlar, sağlıklı, huzurlu, doğa ve ormanların değerinin iyi anlaşıldığı günler dileriz.

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU

TOD Değerlendirme Toplantısı

Türkiye Ormancılar Derneği 55. Dönem Değerlendirme Toplantısı TOD Yönetim Kurulu, Marmara ve Batı Akdeniz Şube Yönetim Kurulları, Onur Kurulu, Denetleme Kurulu, Bilim Kurulu, Yayın Kurulu, Ekoturizm Kolu Üyeleri ve Temsilcilerin katılımı ile 09–13 Kasım 2015 tarihlerinde Belek / Antalya'da gerçekleştirildi.

Toplantının ilk gününde, Dernek Yönetim Kurulu tarafından 55.dönem çalışma programı ve geride kalan 6 aylık görev süresi içerisinde yapılan faaliyetler ve etkinlikler ile Onur Kurulu, Denetleme Kurulu, Bilim Kurulu, Yayın Kurulu, Ekoturizm Kolu tarafından yapılan faaliyetler ve değerlendirmeler katılımcılara sunulmuştur.

Toplantının ikinci gününde, TOD Hukuk Bürosu, Marmara Şubesi, Batı Akdeniz Şubesi ve Temsilcilerin yapılan faaliyetleri ve etkinlikleri katılımcılara sunulmuştur.

Toplantının üçüncü gününde Derneğimiz adına 14. Dünya Ormancılık Kongresine katılan Prof. Dr. Sezgin ÖZDEN tarafından kongre ile ilgili ve Yrd. Doç. Dr. Ufuk COŞGUN tarafından da "OGM-Ormancılık Politikalarının Değerlendirilmesi" konulu sunumlar yapılmıştır.

55. Dönem etkinlik ve faaliyetlerin değerlendirilmesinin yanında 55. Dönem Yönetim Kurulu, Şubeler, Dernek Kurulları ve Temsilciliklerden beklentiler belirlenmiştir. Türkiye Ormancılar Derneği 55. Dönem Değerlendirme Toplantısı Sonuç Bildirgesi hazırlandıktan sonra toplantı sona ermiştir.

Türkiye Ormancılar Derneği

55.Dönem I.Değerlendirme

Toplantısı Sonuç Bildirgesi

Derneğimiz kurullarının katılımıyla 9-13 Kasım 2015 tarihleri arasında Belek-Antalya'da yapılan değerlendirme toplantısı sonucunda ele alınan konular, yapılan eleştiriler ve öneriler "Sonuç Raporu" halinde aşağıda sunulmuştur:

1. Anayasamızın 169.maddesinde yer alan "ormanlar kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamaz" hükmüne aykırı uygulamaların ve amaç dışı kullanımların, ülke ormancılığı açısından çok önemli bir tehdit durumuna dönüşmüş olduğu değerlendirilmiştir.
2. Ormancılık örgütü çalışanları üzerinde baskılar veya kayırmalar ile ormancılık amacından uzaklaşmaktadır ve yetişmiş personel küstürülmektedir. Yönetim yeterlilikleri tartışmalı olan ve siyasal iktidara yakın belirli bir sendikaya mensup personelin yönetime getirilmesinin sürdürülebilir ormancılık anlayışına darbe vurduğu değerlendirilmiştir.
3. Orman ve ormancılık sorunları ile ülkede ağaç ve orman sevgisini artırmak amacıyla kamuoyunun bilinçlenmesi üzerine faaliyet gösteren Türkiye Ormancılar Derneği, 55. dönemde de bu amaçla yürütülen etkinliklere katılmayı veya desteklemeyi sürdürmüştür. Dernek; bu dönemde orman ve ormancılık sorunlarıyla ilgili ulusal ve uluslararası birçok sürecin/bilimsel toplantının içerisinde yer almıştır. Bu bağlamda, ülkemiz ormancılık sorunlarıyla ilgili raporlar hazırlamıştır. Bu süreç, toplantı ve raporların bazıları aşağıdaki gibidir:
 - a. 14. Dünya Ormancılık Kongresi (Güney Afrika)
 - b. Çölleşmeyle Mücadele 12. Taraflar Konferansı
 - c. Birleşmiş Milletler Çölleşme İle Mücadele Sözleşmesi-United Nations Convention to Combat Desertification (UNCCD), 12.Taraflar Konferansı-Conference of the Parties (COP12)
 - d. 4.Ulusal Ormancılıkta Sosyo-ekonomik Sorunlar Kongresi (Trabzon)
 - e. Hopa İlçesi ve çevresinde meydana gelen sel ve heyelan felaketi hakkında rapor
 - f. Artvin-Cerattepe'deki madencilik faaliyetlerinin çevreye verdiği zararlar hakkında bildiri
 - g. Doğu Karadeniz Bölgesinde Yeşil Yol adı altında yürütülen doğa tahribatı hakkında rapor
4. Sürdürülen bu etkinliklerde Derneğimiz bir taraftan temsil edilmiş, diğer yandan özellikle uluslararası süreçler takip edilerek küresel sorunların değerlendirilmesi olanağı da ortaya çıkmıştır. Bu kapsamda İğneada ve Sinop'ta planlanan Nükleer santral projeleri, Bolu-Aladağlar Turizm Merkezi ile ilgili çalışmalar devam etmektedir.

5. Derneğimizin BM Çölleşmeyle Mücadele Sözleşmesi bünyesinde gerçekleştirilen toplantıda yer alması Değerlendirme Toplantısı katılımcıları tarafından büyük bir memnuniyetle karşılanmıştır. Bundan sonra özellikle uluslararası süreçlere katılım konusunda gerekli çabaların gösterilmesinin yararlı olacağı değerlendirilmiştir.
6. Dernek etkinliklerinin yürütülmesinde bilimsellik ön planda tutulmaktadır. Bu çerçevede oluşturulan bilim kurulu faaliyetlerine başlamış ve Dernek etkinliklerinde bilimsellik konusunda irade ortaya koymuştur.
7. Kamuoyunda orman ve ormancılık sorunlarının anlaşılması bakımından başta Marmara ve Batı Akdeniz şubelerinde olmak üzere birçok etkinlik gerçekleştirilmiştir. Temsilcilikler düzeyinde de bu anlamda başarılı çalışmaların yürütüldüğü görülmüştür.
8. WEB sitesinin güncellenmesi ve geliştirilmesi konusunda çalışmalar ve özellikle medya takip sistemine geçilmiş olması memnuniyetle karşılanmıştır. Derneğimizin WEB adresinin halkla ilişkiler etkinliğinde yer alması gerektiği ifade edilmiştir. WEB sitesinde iş arayan-işveren meslektaşlarımızla ilgili bir bölümün yer almasının yararlı olacağı değerlendirilmiştir.
9. Dernek kütüphanesinde yer alan kitaplar ve Orman ve Av Dergisinin özellikle eski sayılarının düzenlenmesi ve dijital ortama aktarılarak WEB sayfasında yayımlanması ve tüm makalelerin anahtar kelimelerle bulunabilir olması sağlanmalıdır.
10. Dernek çatısı altında belirli aralıklarla orman ve ormancılıkla ilgili konuları içeren “Türkiye Ormancılık Raporu” nun hazırlanması ve rapor sonuçlarının, hazırlayan ekip tarafından ulusal ve uluslararası toplantılarda sunulması, ayrıca bu raporların ilgili kamu kurum, STK ve tüm siyasi partilere iletilmesi önerilmiştir.
11. Derneğin sosyal medyada yer alması konusunda özellikle genç meslektaş ve üyelerin aktif katılımının sağlanması değerlendirilmiştir. Sosyal medya aracılığı ile gençlere, üyelere ve halka ulaşmak konusunda başlatılan çalışmalar yerinde görülmüştür.
12. Şube ve temsilciliklerin yürüttükleri çalışmaları stratejik plan çerçevesinde dönemsel olarak derneğimiz genel merkezine iletmeleri için bir form oluşturulmasının yararlı olacağı belirtilmiştir.
13. Şube ve temsilciliklerin etkinliklerinin daha koordineli bir şekilde yürütülmesi önerilmiştir.
14. Fakültelerimizde yürütülen eğitim akreditasyon çalışmalarında ilgili bölümlere etkin şekilde destek sağlanması önerilmiştir.
15. Şubelerin bulunduğu illerde de Fakülte temsilcisinin atanabilmesi için düzenlemelerin (tüzük değişikliğinin) yapılması gerekliliği değerlendirilmiştir.
16. Yeni mezunların ve genç meslektaşların derneğe üye yapılabilmesi için ilgili fakültelerde konferanslar düzenlenmesine önem verilerek

bu konularda projeler üretilmesi için destek sağlanması gerektiği belirtilmiştir.

17. İstanbul'da yapılmakta olan 3. Köprü, 3.havaalanı ve kanal İstanbul projeleri hakkında çalışma yapmak üzere İstanbul Şubesinin çalışmalarını yoğunlaştırması belirtilmiştir.
18. Ormancılık sorunları ile ilgili şube ve temsilciliklerin çalışma grupları oluşturması, bu grupların raporlarının sonuçları ile Bölgesel Eylem Planlarının hazırlanması gerekliliği vurgulanmıştır.
19. İlk ve ortaokul seviyesindeki öğrencilere yönelik orman kitapçığının ve eğitim setlerinin hazırlanması, yaz kampları ve yaz okullarının düzenlenmesi önerilmiştir.
20. Yılda bir kez bilimsel toplantı yapılması önerilmiştir.
21. STK'ların hukuki statülerinin yeniden düzenlenmesi için çıkarılması düşünülen yasaya karşı ortak platform oluşturulması gerektiği vurgulanmıştır.
22. Çeşitli kuruluşlarda uygulanmakta olan Etik Kurulların çalışma usul ve esaslarının Bilimsel Araştırma-Geliştirme Kolu tarafından yapılması önerilmiştir.
23. Deneğimizin bir özel ağaçlandırma ormanı/hatıra ormanı kurmasının yararlı olacağı değerlendirilmiştir.
24. Yeni üyelik başvuruları ile ilgili sorunlar yaşandığı, bu nedenle üye adaylarına kolaylık sağlanması gerektiği vurgulanmıştır.
25. Denizli İli örneğinde dile getirilen kentsel alanlarda yaşanan çevresel sorunlara daha duyarlı olunması gerektiği belirtilmiştir.
26. İhtiyaç duyulan hususlarda tüzük değişikliği yapılabilmesi için bir ön çalışma komisyonu kurulması önerilmiştir.
27. Orman Fakültesi öğrencilerine burs verilmesi hususunda çalışma yapılması gerektiği vurgulanmıştır.
28. Orman ve Av Dergisi bünyesinde özel sayılar çıkarılması önerilmiştir.

Değerlendirme Toplantısı katılımcılarına saygılarımızla sunarız. 12.11.2015

Nihat ÖZ
II.Başkan

Cantürk GÜMÜŞ
Bilim Kurulu Bşk. Yrd.

Fatma KARAHAN
Sinop Temsilcisi

Ünal AKKEMİK
Marmara Şb. Bşk.

Akın MIZRAKLI
Batı Akdeniz Şb. Bşk.

Şerafettin BAYRAKTAR
Bursa Temsilcisi

Erdal ÖZÜDOĞRU
Ankara Temsilcisi

DERNEĞİMİZ 91 YAŞINDA!

Derneğimizin 91. kuruluş yıldönümü nedeniyle 26 Aralık 2015 tarihinde Dernek merkez binasında etkinlikler düzenlenmiştir.

“Türkiye’nin Ormancılık Serüveni, Örgütlenmesi ve Ormancılıkta Kadının Yeri” Paneli ile geleneksel “Kuruluş Yıldönümü Kokteyli” gerçekleştirilmiştir.

26 Aralık 2015 tarihinde saat 13.30 da başlayan etkinliklere, Ulu Önder Atatürk, tüm şehitlerimiz ve bugün hayatta olmayan meslektaşlarımız anısına yapılan saygı duruşu ve İstiklal Marşımızın okunması ile başlanmıştır. Etkinliklere yaklaşık 200 üyemiz katılım sağlamıştır.

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
91. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ
ETKİNLİKLERİ PROGRAMI

Panel “Türkiye’nin Ormancılık Serüveni, Örgütlenmesi ve Ormancılıkta Kadının Yeri” ve “91. Kuruluş Yılı Kokteyli”

TARİH 26 Aralık 2015

YER TOD KONFERANS SALONU (4. KAT)

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
91. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ
ETKİNLİKLERİ PROGRAMI

Panel “Türkiye’nin Ormancılık Serüveni, Örgütlenmesi ve Ormancılıkta Kadının Yeri”

PANEL OTURUM BAŞKANI
Prof. Dr. Tahsin AKALP

13.30-13.45	TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ’NİN TANITIMI
13.45-14.15	PANEL SUNUMLARI VE PANELİSTLER CIRAL-I MUBAHADAN DEVLET ORMANCILIĞINA TÜRKİYE’NİN ORMANCILIK SERÜVENİ Prof. Dr. Camiye GÜMÜŞ
14.15-14.45	OGM ÖRGÜTLENME YAPISI VE UYGULAMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ Yrd. Doç. Dr. Ufuk COŞGUN
14.45-15.00	DEĞERLENDİRME
15.00-15.15	ARA - İKRAM
15.15-15.45	ORMANCILIKTA ÇAĞDAŞ YÖNETİM ANLAYIŞI VE ÖRGÜTLENME MODELİ Prof. Dr. İsmet DAŞDEMİR
15.45-16.15	TÜRKİYE ORMANCILığında, ORMAN KÖYLERİNDE KADININ SOSYAL- KÜLTÜREL-FOLKLOREK YAŞAMI VE ORMAN KÖYLERİNİN YERİ (1950-2015) Dr. Nurettin ELBİR
16.15-16.30	DEĞERLENDİRME
17.00-18.00	TOD 91. KURULUŞ YILI KOKTEYLİ (TOD LOKALI - 5. KAT)

www.ormancilardernegi.org
facebook: Türkiye Ormancılar Derneği
twitter: ormancilarderne

Dernek II. Başkanı Nihat ÖZ tarafından Derneğimizin tarihçesi ve 91 yılda gerçekleştirilen ve akıllarda kalan önemli faaliyetlerin anlatıldığı sunum yapılmıştır. Yapılan sunumun ardından "Türkiye'nin Ormancılık Serüveni, Örgütlenmesi ve Ormancılıkta Kadının Yeri" Paneli gerçekleştirilmiştir.

Panel oturum başkanlığı, özgeçmişinin okunmasını takiben, TOD Bilim Kurulu Başkanı Sayın Prof. Dr. Tahsin AKALP tarafından yapılmıştır.

Panel oturum başkanı Sayın Prof. Dr. Tahsin AKALP tarafından Panelistlerin özgeçmişlerinin okunması ile panel sunumlarına geçilmiştir.

Panelde;

- Sayın Prof.Dr.Cantürk GÜMÜŞ tarafından “Cibal-i Mubaha’dan Devlet Ormanlığına Türkiye’nin Ormanlık Serüveni” konulu sunum gerçekleştirilmiştir.
- Sayın Yrd.Doç.Dr. Ufuk COŞGUN tarafından “OGM. Örgütlenme Yapısı ve Uygulamalarının Değerlendirilmesi ” konulu sunum gerçekleştirilmiştir.
- Sayın Prof. Dr. İsmet DAŞDEMİR tarafından “ Ormanlıkta Çağdaş Yönetim Anlayışı ve Örgütlenme Modeli ” konulu sunum gerçekleştirilmiştir.

- Sayın Dr. Nurettin ELBİR Tarafından “Türkiye Ormanlığında, Orman Köylerinde Kadının Sosyal-Kültürel-Folklorik Yaşamı ve Orman Köylerinin Yeri (1950-2015)” konulu sunum gerçekleştirilmiştir.

Panelde yapılan sunumlar en kısa zamanda Derneğimiz tarafından kitap olarak bastırılacak, üyelerimiz ve meslektaşlarımızın bilgisine sunulacaktır.

Panelde verilen arada Derneğimizin kuruluşunun 91. Yılı nedeniyle yaptırılan Dernek logolu pasta, toplantıda bulunan Derneğimizin en eski ve yaşlı üyelerine kestirilerek katılımcılara ikram edilmiştir.

Toplantının sonunda gerçekleştirilen panel ve Derneğimiz çalışmalarına katkı veren Sayın Prof.Dr.Tahsin AKALP, Sayın Prof.Dr.Cantürk GÜMÜŞ, Sayın Prof.Dr. İsmet DAŞDEMİR, Sayın Yrd.Doç.Dr. Ufuk COŞGUN, Sayın Dr. Nurettin ELBİR ve Sayın Prof.Dr.İlçin ASLANBOĞA 'ya teşekkür belgesi verilmiştir.

Etkinlikler üyelerimizin katılımı ile düzenlenen 91. kuruluş yılı kokteyli ile sona ermiştir.

Ağaç Yontu Yapıtlar Sergisi

M. Yaşar İNAN
Orm. Yük. Müh.

Meslektaşımız Orman Yüksek Mühendisi Necdet OTTEKİN'in TBMM Mustafa Necati Kültür Evindeki 29 Aralık 2015-04 Ocak 2016 tarihleri arasındaki Ağaç Yontu Yapıtlar Sergisinde, kabartmalar ve heykellerden oluşan eserler gelenler tarafından büyük bir beğeniyle izlendi.

Açılışta Sayın OTTEKİN, Dernek Onur Kurulu Yazmanı M. Yaşar İNAN, Dernek Sayman Yönetim Kurulu Üyesi Kemal KAYA ve Dernek Müdürü Serkan AYKUT ile katılmamızdan ve meslektaşlarını görmekten mutlu olduğunu ifade ettiler.

Kendisi ile görüştüğümüzde 40'ncı sergisi olduğunu ve bu sergideki eserlerin satışından elde edilecek gelirlerin köy okullarına ve diğer kurumlara yapılacak hayır işlerinde kullanılacağını öğrenerek kendisini kutluyoruz.

Saygıdeğer meslektaşımızın eserleri Derneğimiz 60. yıl kutlamalarında, Devlet Güzel Sanatlar Galerisinde sergilenmişti. Dileriz ki Türkiye Ormancılar Derneği bünyesinde meslektaşımızın bu kıymetli eserlerini içeren sergiyi yeniden yapabilir ve uzun süre, geniş kitlelere sunulmasını sağlayabiliriz. Kendisine çalışmalarında başarılar ve sağlık dileklerimizle.

Fotoğraflar TOD Dernek Müdürü Serkan AYKUT tarafından çekilmiştir.

TOD Marmara Şubesi Mayıs-Aralık 2015 Dönemi Faaliyetleri

Şubemizin Mayıs-Kasım 2015 tarihleri arasında gerçekleştirdiği faaliyetler aşağıda sunulmuştur.

1. Nükleer enerji bilindiği gibi oldukça tehlikeli ve yatırım maliyeti çok yüksek olan bir enerji çeşididir ve olumsuz etkileri çok uzun yıllar ortadan kalkmamaktadır. Bu sorunu dile getirmek ve alternatiflerin mümkün olup olmadığını tartışmak üzere, 6 Mayıs 2015 tarihinde, ülkemizde planlanan nükleer enerji santralleri ve yaşanabilecek sorunlar ile bunlara ilişkin alternatif çözüm önerilerini içeren “Nükleer Gerçekten Temiz Enerji mi?” adlı bir konferans gerçekleştirilmiştir.

2. İstanbul ve Trakya ormanları (Kuzey Ormanları) bilindiği gibi her geçen gün daha da yoğunlaşan şehirleşme baskısı altındadır. Yaban hayatı, su havzaları ve doğal ekosistem giderek bozulmakta ve bu durum doğamızın yok olmasına neden olmaktadır. Bu sorunlara dikkat

çekmek üzere, 2 Temmuz 2015 tarihinde CEM TV’de Sayın Şeyma Dumrul ile İstanbul’un kuzeyinde bulunan ormanlar ve bu ormanlarda yaşanan olumsuz gelişmeleri ve çözüm önerilerini konuştuk. CEM TV’ye Şeyma hanıma bu fırsatı yarattıklarından dolayı teşekkür ediyoruz.

3. Başta Kuzey Ormanları Savunması olmak üzere çok sayıda demokratik kitle örgütü İstanbul ve Çevresinde yaşanan sorunlara karşı farklı tepiler dile getirmektedir. Bunlardan biri de 3 Temmuz 2015 tarihinde İstanbul'da planlanan *Mega Projelerin* olumsuzluklarını dile getirmek üzere İstanbul Kent Savunması ve Kuzey Ormanları Savunması tarafından düzenlenen etkinliktir. Bu etkinliğe aktif bir şekilde katılım sağlanmıştır.

4. Derneğin en önemli amaçlarından biri de uluslararası tanınırlığı artırmak ve etkinlikler düzenlemektir. Bu bağlamda, 18-23 Ekim 2015 tarihleri arasında EUROSODENDRO 2015 adlı uluslararası bir kongre gerçekleştirilmiş ve 22 ülkeden gelen 70'den fazla katılımcı ile başarılı bir organizasyon yapılmıştır. Toplantılarda yıllık halkaların arkeolojiden ormancılık bilimlerine kadar farklı alanlardaki kullanım durumları ve elde edilen son bulgular tartışılmıştır. Çalışmalar geçmişte yaşanan iklimsel kuraklıkların saptanması, ağaç gelişimi ve yetiştirme ortamı koşullarının odun yapısındaki çeşitli özelliklere dayanarak arasındaki ilişkilerin saptanması ve yıllık halkalara dayanarak dendrokronolojik tarihlendirmelerde yoğunlaşmıştır.

5. 7 Kasım 2015 tarihinde G20 Krizler ve Alternatifler Konulu Panelde “Küresel İklim Değişikliği, Ormanlar ve Su” başlıklı bir sunum yapılarak güncel sorunlar ve çözüm önerileri konuşulmuştur.

6. 8 Kasım 2015 tarihinde ÇEKÜL 92 Ormanı Fidan Dikim Şenliğine aktif katılım sağlanarak fidan dikimi konusunda bilgilendirmeler yapılmış ve fidan dikimi gerçekleştirmiştir.

7. Derneğimizin ormancılık eğitimini desteklemesi ve akreditasyon faaliyetlerine katkı sağlaması kapsamında, İ.Ü. Orman Fakültesinde “Mühendislik ve Meslek Etiği” paneli düzenlenmiştir.

8. 27 Aralık 2015 tarihinde şubemiz lokalinde değerli meslektaşlarımızın katılımıyla derneğimizin kuruluşunun 91. yıl dönümünü kutlamalarını gerçekleştirdik. Kutlamalara sanat alanında önemli yere sahip orman mühendisi meslektaşlarımızın da katılımı sağlanmıştır.

Bu dönemde yapılan diğer faaliyetlerimiz aşağıda verilmiştir:

- Üyelerimizin tüm iletişim bilgilerinin güncellenmiştir.
- Genel üye toplantıları yapılmış ve lokalin daha iyileştirilmesi konusunda adımlar atılmıştır.
- 29 Ekim 2015'te üyelerimize yemek organizasyonu yapılmıştır.
- Aidatların toplanmasına hız verilmiş ve bu konuda atılan adımlar sonucunda önemli bir ilerleme sağlanmıştır.
- Validebağ'a birkaç kez gidilerek, korunması yönünde bilimsel destek sağlanmıştır.
- İstanbul'da orman, ekosistem ve ağaç kavramları konusunda belirgin bir bilinçlendirme sağlanmıştır.

Devam etmekte olan ve planlanan bazı çalışmalar

- Kuzey Ormanları olarak adlandırılan tüm İstanbul ve Trakya'nın Karadeniz Sahilleri boyunca alanlar kaplayan Kuzey Ormanları Envanteri kapsamında çalışmaların devam etmektedir.
- Orman Fakültesi Öğrencileri **"Ormanların Amaç Dışı Kullanımı"** Konulu Fotoğraf Yarışması planlanmıştır.
- Mühendislik Tasarımı Dersi kapsamında yarışma yapılarak dereceye giren Tasarım Çalışmalarına ödül verilmesi çalışmaları devam etmektedir.
- İğneada'da yaşanan doğa ve orman sorunlarına ilişkin bir sempozyum planlanmaktadır.
- Yeni Anayasa ve Ormancılık konusunda çalışmalar başlatılacaktır.
- Bir Hatıra Ormanı oluşturma çalışması başlatılmış ve yer belirleme aşamasına gelinmiştir.
- Doğa ve orman yazıları yazan bir gazeteciye ödül verilmesi yönünde çalışmalar başlatılmıştır.

Şubemiz çalışmalarına destek veren, Derneğimiz Yönetim Kuruluna ve duyarlı üyelerimize, yapmış oldukları katkılardan dolayı teşekkür ederiz.

Saygılarımızla,
Marmara Şubesi Yönetim Kurulu

Sinop İlinde Uygulamalı Eğitimler Devam Ediyor: Eğitimciler Kestane Ormanlarında

TOD Sinop Temsilciliği tarafından başlatılan Eğitimcilerin Eğitimi Projesi ile bu kez kestane ormanları ziyaret edildi.

Eğitimciler ve eğitimci adaylarına; ülkemizin biyolojik çeşitlilik unsurlarını bizzat doğada görerek tanıma becerisi kazandırmak, doğa ve ormancılıkla ilgili bilimsel süreçleri yerinde görmek, Sinop doğası ve ormancılık faaliyetleri hakkında edinilen bilgi donanımı ile beraber, doğayı "görme" ve "gösterebilme" kabiliyeti edinerek öğrencileri ve çevrelerini etkileme gücü kazanmalarına destek olmak amacı ile hazırlanan eğitim projesi kapsamında bu kez Erfelek ilçesindeki Kestane ormanları mercek altına alındı.

Çeşitli okullardan başlıca fen bilgisi ve biyoloji öğretmenleri ile Sinop Üniversitesi Eğitim Fakültesi Fen Bilgisi Öğretmenliği 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin katıldığı 40 kişilik bir gruba ilimizdeki kestane ormanı varlığı, anıt kestane ağaçları ve kestane ormanlarını tehdit eden kanser hastalığının boyutu ile mücadele yöntemleri bizzat arazide uygulamalı olarak anlatıldı.

Eğitim programı çerçevesinde eğitimci olarak; Orman Zararlıları İle Mücadele Şube Müdürlüğünde uzun yıllar müdürlük yapan Dernek üyemiz Sayın Kadri TOPÇU görev aldığı uygulamalı eğitimde alan olarak da kestane ormanlarının en yaygın olduğu ilçelerden biri olan Erfelek ilçesindeki ormanlar tercih edilerek bu bölgedeki farklı kestane ormanları ve koruluklar ziyaret edildi.

Sayın Kadri TOPÇU tarafından arazide virü lent (kestane kanseri) ile hipovirü lent (iyileşmiş kanser) bulunan ağaçlar gösterilerek yayılışı hakkında genel bilgi verildi.

Virü lent (kestane Kanseri)

Hipovirü lent (İyileşmiş Kanser)

Müdahale edilmiş sahalarda oluşan gençlik

Budama yapılmış ağaçlar

Sinop Orman İşletmesi tarafından kanser mücadelesi yapılan ormanlardaki ağaçların kanserli kısımlarının nasıl budandığı, iyileşmiş kanser hücrelerinin mücadeledeki önemi ve başarılı çalışma sonucunda ormanlarda nasıl bir gençlik oluştuğu gösterilerek müdahale edilen bir saha hiç müdahale edilmemiş bir saha ile karşılaştırıldı.

Gezilen ormanlarda yararlı ve zararlı kanser hastalığının öğretmenler tarafından tespit edilmesi istenerek bilgilerin sağlanması yapıldı.

Kestane ormanlarında kanser hastalığı dışında kestaneyi tehdit eden ve toprak patojenli başka bir hastalık olan *Phytophthora* (mürekkep hastalığı) hakkında da bilgi veren Kadri TOPÇU ormanlık alanda bu tür hastalık belirtilerini de eğitimcilere göstererek kanserden farkını anlattı.

Phytophthora
(mürekkep hastalığı)

Kozak kestanesi ve
kestane kozak yatağı

Kestanenin bölge ekonomisi için öneminin de vurgulandığı eğitim gezisinde kestanenin nasıl toplandığı, nasıl saklandığı (kozak kestanesi) ve pazarlandığı hakkında da bilgi verildi.

Kestane toplama işi sona erdiğinde tümü pazara çıkarılmaz bir kısmı arazide üzeri eğrelti otları ve yapraklarla iyice kapatılarak beklemeye alınır. Kozak kestanesi denen bu saklama yöntemi ile üretici bir soğuk hava deposu görevini gören bu saklama alanında sakladığı ürününü piyasa ihtiyaçlarına göre zaman zaman pazara çıkarır. Böylece üründeki fiyat dengesini sağlamış olur.

Uygulamalı arazi çalışmasında gezi boyunca karşılaşılan ağaçlar ve çalılar hakkında bilgilendirmeler de yapılarak, sarıçam, karaçam gibi türlerin birbirlerinden nasıl ayrıldıkları ve orman birlikleri hakkında bilgilendirmeler yapıldı.

Orman içi yürüyüşlerde Fatma KARAHAN tarafından karşılaşılan ve gıda olarak kullanılan hodan ve mantar gibi bitki türleri ve ayrıştırıcılar hakkında da bilgiler verilerek bu bitkilerin yörelere göre farklı tüketim şekillerinden ve bu ormanlık arazide bulunması olası yaban hayvanlarından da bahsedilmiş ve yapraklı karışık ormanların zengin biyolojik çeşitlilik öğelerine sahip olduğu vurgulanmıştır.

Ayrıca proje bazında araziye götürülen gruba başta kabuk ve çamkese böcekleri olmak üzere orman zararlıları hakkında bilgi verilerek, bu tür zararlılarla yapılan biyolojik mücadele yöntemleri anlatıldı.

Çamkese böceği ile ilgili Sinop ilinde bugüne kadar biyolojik ve mekanik mücadele çalışmaları yapıldığından bahsedilen Kadri TOPÇU, gerek çamkese böceği gerekse de kabuk böceklerine karşı kimyasal mücadelenin yapılmadığını vurgulayarak, doğayı koruma faktörü ön planda tutularak kimyasal mücadelelerden kaçınılması gerektiğini eğitimcilerle paylaştı.

PADİŞAH KESTANESİ ANIT AĞACI ALTINDA DOSTLUK HALKASI

Gezi güzergahı üzerinde bulunan Padişah Kestanesi Anıt Ağacı altında Sinop Temsilcisi Fatma KARAHAN tarafından anıt ağaçlar ve anıt ağaç tescili yapan kurumlar hakkında bilgi verilerek; anıt ağaçların yaş ve boy gibi fiziksel ve görsel özelliklerden dolayı kendi türünün alışılmış ölçüleri üzerinde bulunan türler olmakla birlikte yöre kültürü ve tarihi açısından da bir değer taşıması gerektiği vurgulandıktan sonra Padişah Kestanesi Anıt Ağacının tescil aşamasında büyük emeği bulunan Kadri TOPÇU tarafından bu kestane ağacının 600 yaşında olduğu ve seçilme kriterleri ile tescil aşaması hakkında bilgi verildi.

Padişah Kestanesi Anıt Ağacının etrafı 21 kişi tarafından ancak sarılabildi.

Türkiye Ormancılar Derneğinin kuruluşu, amacı ve faaliyetleri hakkında da bilgilendirilen eğitimci ve eğitimci adayları sonbaharın son günlerinin yaşandığı tarihlerde güneşli ve güzel bir günde trekking yaparak aynı zamanda ormancılığın farklı konularında yapılan bilgilendirmelerden son derece memnun, bir sonraki etkinlikte buluşmak üzere alandan ayrıldılar.

TOD 91.Yıl Kutlamaları Batı Akdeniz Şubesi Etkinliğinin Ardından...

Yrd. Doç. Dr. Ufuk COŞGUN

TOD Batı Akdeniz Şubesi I.
Dönem Yönetim Kurulu Yazmanı

TOD Batı Akdeniz Şubesi olarak Derneğimizin kuruluşunun 91. yıldönümü kutlamaları çerçevesinde Antalya ili Konyaaltı Belediyesi Festikan salonunda bir konferans düzenlenmiştir. Bu kapsamda meslek büyüğümüz Hüseyin MERT tarafından; **“Antalya Ormancılığının Sözlü Tarihi”** ve KTÜ Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Öğretim üyesi

Prof. Dr. Cantürk GÜMÜŞ hocamız tarafından **“Türkiye Cumhuriyeti’nin İlk Çılgın Projesi: Karadere Orman İşletmesi-1924”** konularında konferans verilmiştir.

1924’ten günümüze ormancılığımızın hangi süreçlerden geçtiğine yönelik olarak meslek ve yaşam tecrübesini o **dönemleri yaşamış bir meslektaşımız Sayın Hüseyin MERT** bizlerle

paylaşmıştır. Gerçekten dinlemekten büyük zevk aldım. Kendisinden bu çalışmayı biraz daha genişletmesini yürekten diledim. Sizlerle bir kısmını paylaşınca sizler de sanırım aynıı düşünceceksiniz. Bu nedenle, Sayın GÜMÜŞ'ün konusuna yönelik bilgilerin bir kısmını da ayrıca paylaşacağım sizlerle. Çünkü "O" söyleşi de ayrı bir lezzetti benim için.

Hüseyin MERT "Antalya Ormancılığının Sözlü Tarihi" konusunda yaptığı söyleşide; 1943 yıllarında Antalya ormancılık örgüt yapısını, orman işletmelerinin o dönemdeki adıyla "Orman İşletme Revir Amirliği"nin kuruluşları hakkındaki bilgileri "...1924 yılı bütçesinde Türkiye'de 8 yerde orman bölge müdürlüğü kurulmuş ve bu bölge müdürlükleri 1929 yılı sonuna kadar hizmette kalmışlardır. Bu sekiz bölge müdürlüğünden birisi de

Antalya'da kurulmuştur. Antalya'daki bölge müdürlüğüne Antalya merkez, Burdur ve Isparta çevirge müdürlükleri bağlanmıştır. 3116 sayılı Orman Kanununun geçici 4. ve devamı maddelerinin hayata geçirilmesi sonucu devlet orman işletmeciliğini gerçekleştirmek üzere 1943 yılında Alanya, Antalya, Finike, Kaş, Manavgat Devlet Orman İşletmesi Revir Amirliği kurulmuştur" şeklindeki ifadelerle paylaştı bizlerle. Dönemin ormancılık etkinliklerini ise, "Planlama", "Kesme-Tomruklama", "Nakliyat", "Satış", "Ağaçlandırma", "Koruma" ve "Yönetim" başlıkları altında dile getirmiştir.

Antalya ormancılığının ilk dönemlerinde planlama çalışmalarının "... Antalya'da yapılan en eski amenajman plânı 1946 yılında Ankara'dan gelen

Yakup Apanay tarafından Manavgat İşletmemiz Taşağıl Bölge Şefliği Amenajman Plânıdır." bilgisini paylaşıırken; "...Ormanlardan çıkarılacak ağaçların amenajman plânı verilerine göre olacağı hükme bağlanmış olmasına ve Antalya'da bir amenajman heyeti bulunmasına rağmen tüm ormanlarımızın amenajman plânı 1965 yılına kadar yapılamamıştır. Bunda en büyük etkenin ülkenin kullanıma elverişli haritasının bulunmaması ve amenajman heyetlerinin harita da yapmak zorunluluğudur. Çünkü bir sezonda arazi çalışmalarının en büyük kısmını harita yapımı ve taksasyon çalışmaları almaktadır. Bir heyet de ancak bir serinin amenajman plânını yapabilmektedir. Hatırladığım kadarı ile Kemal Savaş Bey'in başkanlık ettiği bir heyetçe 1. Devre Amenajman Plânları yapılmış, daha sonra Kaş Karaçay

Serisi, Antalya Samas Serisi, Alanya Söğüt Serisi kati amenajman plânları yapılmıştır.” diyerek dönemin planlama planlama çalışmalarına da ışık tutmuştur.

Antalya ormanlarında yapılan üretim çalışmaları ise oldukça ilginç tarihi bilgiler-gerçeklikler içermektedir. Mert’in üretim çalışmaları hakkında şu saptamaları; “...Ormanlarda üretim faaliyetleri **TAHTACI** tabir ettiğimiz orman işçileri tarafından yarı mamul kereste olarak yapılmakta idi. Bunlar kalas, kuline ve travers olarak tabir edilirdi. Özellik arz eden Mısır tipi travers vardı ve yurt içi ihtiyaç için üretilenlerden daha uzun boylu olurdu. Kalın çaplı ağaçlardan kereste elde edilmesinde el hızları da kullanılırdı.

Müteahhit işletmeciliğinde ağacın dip tarafından iyi vasıflı kısmı işlenir gerisi ormana terk edilirdi. Çılgıkara işletmemizde İstiklal Ltd. Şrt. nin sözleşmesi fesh edilip devlet orman işletmeciliğinin uygulanmaya başlandığı 1947 yılından 1964 yılına kadar bu şekilde ormana terk edilmiş emval işlenmiş ve dikili ağaç kesilmemiştir.” bu aktarılanlar, özellikle ormancılığa **ÖZELLEŞTİRME** yanısı meslektaşlarımızın kulağına küpe olası bilgileri içermiyor mu sizce de...

Orman ürünlerinin taşınmasının da o dönemlerde oldukça güçlükler içeren bir süreçten geçtiğini öğreniyoruz. Antalya belki orman ürünlerinin nakliyatında şanslı bölgelerden birisi!... Bakın o dönemde orman ürünleri nakliyatını Sayın MERT şöyle aktarıyor. “... Ormanda kesilip yarı mamul kalas haline getirilen emval önce katır sırtında iskele denilen akarsular kenarındaki toplama yerlerine getirilir oradan suya atılarak su nakliyatı ile deniz kenarına veya tüketim merkezlerine getirilirdi.

Bu su nakliyatı orman yollarının yapımına başlanmasından sonra yol ağı yoğunlaşana kadar uzunca bir süre daha devam etmiştir. Alanya işletmemiz Gökdere şefliği ormanlarının işletmesi Halim Tokuş tarafından yapılmakta idi.

Bu ormanlarımızdan üretilen keresteler Gökdere çayının iskele tabir edilen uygun yerlerine istif edilir, ertesi sene ilkbaharda (nisanda) suya atılarak Göksu çayının ağzında Silifke’de karaya çıkarılarak istif edilir, orada satılırdı. Bu şekildeki uygulamaya Devlet Orman İşletmesi Alanya Müdürlüğümüz zamanında da devam edilmiş ve son satış 1963 yılında yapılmıştır.” Akarsularla dağdan gelen ürünlerin kıyıda daha farklı bir işleme maruz kaldığını öğreniyoruz. “...Deniz kenarında istif edilen emvalin bir kısmı halatlarla birbirine bağlanarak cirim denilen bir çember oluşturulur ve diğer emval bu cirim içine atılıp ağzı boğularak bağlanır ve bir küçük motorla yükleneceği büyük motor veya geminin yanına çekilirdi. Burada bir sal üzerinde çalışan işçiler gemi vincinin kaldırabileceği emvali demetleyip gemiye yüklenmesini sağlardı. Bu deniz kenarındaki istif yerlerinden emvaller Arap

motorlarına yüklenerek Lübnan, Mısır başta olmak üzere Arabistan yarımadası ülkelerine sevk edilirdi. Bu şekilde orman emvali nakleden Arap motorlarını en son 1949 yılında Finike’den mal yüklerken ve 1957 baharında İstanbul Boğazı’ndan geçerken gördüm.” şimdiki olanaklarla karşılaştırıldığında, hangi dönemin ormancılık çalışmalarının teknik elemanları üzerinde daha çok yük var acaba?... sorusunu sormadan edemiyorum. Ne dersiniz?...

Antalya ormanları ve ormancılığı genelinde ülkemiz ormancılığının da bazı ilklerinin yaşandığını öğrenmek doğrusu çok ilginç. Sayın MERT’in orman ürünlerinin pazarlanması konusunda katılımcılarla paylaştıklarının tamamını sizlerle paylaşmak istiyorum.

Orman ürünlerinin pazarlanması “...Osmanlı döneminde ve cumhuriyetin ilk yıllarında satışlar dikili yapıldı. Devlet orman işletmeciliği döneminde de üretilen emvalin yılı içerisinde satılması ve stok devretmemesi istenirdi. Yaş sınıfları metodu uygulanmaya başlandığında üretim programı ve stoklar birden yükseldi. Bir sonraki

sıralarda da kumul ağaçlandırmaları gelmektedir. Çalışmalar çok büyük özverilerle gerçekleştirilmiştir. Deve sırtlarında fidanların taşınması gibi. O dönem bu fedakarlıkları yapan sevgili meslektaşlarımız bu o alanların beş yıldızlı otellere hizmet edeceğini biliyorlar mıydı sizce?...

Ağaçlandırmaların tarihçesi de oldukça etkileyicidir Antalya ormancılığında. MERT bu olguyu şöyle aktarıyor. "...Antalya mıntıkasında Eşen çayı havzasında bataklıkların kurutulması için Ovagelemiş Okalıptüs Fidanlığı kurulmuş ve başarılı çalışmalar yapılmıştır. Bu arada Patara kumul ağaçlandırması da yapılmıştır. Patara kumul ağaçlandırması gibi Belek-Kadriye, Boğazak, Sorgun kumul ağaçlandırmaları da yapılmıştır.

1946 yılında yanan Kumluca-Belenyayla ormanlarının ağaçlandırılması 1953-1957 yılları arasında yapılmıştır. 1956 yılında yanan Gebiz Odayeri ormanlarının ağaçlandırılmasına hemen ertesi sene başlanmıştır. Taşağıl yöresinde muhtelif senelerde birkaç defa orman yangını çıkmış ve hemen ağaçlandırılmıştır. Alanya işletmemiz Kargı bölgesinde Afsallar-Meydan ağaçlandırması da 1960'lı yıllarda yapılmıştır. Şimdi çok güzel kesim çağında ormanlardır. Aynı şekilde Gazipaşa, Manavgat, Antalya işletmelerimizde geniş ağaçlandırma sahalarında başarı kazanılmıştır. Kepez ormanlarında 1960'lı yıllarda yapılan başarılı ağaçlandırmalar şimdi özel ağaçlandırma adı altında özel sektöre yaptırılmaktadır. Afsallar-Meydan ağaçlandırması yapılırken 1961 yılında işçilerin barınması için işçi barakası adı altında İncekum Eğitim Merkezi'nin temeli atılmıştır. Aynı şekilde Sarısu Eğitim merkezimiz de kurulmuştur." şimdi geldiğimiz noktada her iki kampa da ormancılar

seneye devreden stoklarımız Genel Müdürlükçe tenkit edildi. Biz de yeni ürünün satışının Mayıs ayına uzadığını, o zamana kadar başmüdürlük harcamalarının karşılanması için bir miktar stok devretmesi gerektiğini söyledik. Bunun üzerine Genel Müdürlük yeni emvalin satışına kadar geçecek sürede zorunlu harcamaları karşılamak üzere ne kadar stok devretmesi gerektiği konusunu başmüdürlüklere bir tamimle sordu.

1954 yılında Manavgat'lı turfanda sebze üreticileri seralarda yakmak için odun almakta sıkıntı çektiklerini, ürünlerini kaldırdıklarında ödenmek üzere orman idaresince vadeli satış yapmasını valiye bildirmiş. Zamanın Antalya Valisi Şefik San Başmüdür Galip Üntürk'e konuyu söylediğinde, vadesi geldiğinde köylüler ödemez ise valiliğin özel idare bütçesinden ödeyeceği garantisi üzerine ilk vadeli satış Antalya Orman Başmüdürlüğünde yapılmıştır.

Son senelerde ithal edilen kerestelerle rekabet edilemediği gerekçesi ile dikili ağaç satışı moda oldu. Osmanlı döneminde ve Cumhuriyetin ilk yıllarında dikili ağaç satışı yapıldığını ve ormanların

müteahhit marifetiyle işletildiğini belirtmiştim. Bu dönemde yapılan üretimlerde orman içinde bırakılan enkaz odun ve çevre ormandan kesilip izin sahasından kesilmiş gibi gösterilen ağaçlarla ilgili eski orman genel müdürlerinin ve fen heyeti üyelerinin layihaları Halil Kutluk'un **Ormancılığımızdan Tarihi Vesikalar** ve Türkiye Ormancılar Cemiyeti'nin yayınladığı **TÜRK ORMANCILIĞI YÜZÜNCÜ TEDRİS YILINA GİRERKEN** isimli kitaplarda bulunabilir.

Türkiye'de ormanların tamamına yakını devlet mülkiyetinde olduğundan satışta rekabet olmaz. Tasarruf kararların mahallinde ve süratle verilmesinden geçer." ifadesi sizin için ne anlama geliyor bilmiyorum. Ama benim için gerçekten oldukça önemli. Yukarıda altını çizdiğim Hüseyin MERT meslektaşımın satırları bana göre "muktedir olma" ile "biat etme" arasında sıkışmış kalmışlara atfedilmelidir.

Antalya ormancılığında ağaçlandırma çalışmalarının özel bir yeri bulunmaktadır. Bu çalışmalarda yer almış ve ebediyete intikal etmiş tüm meslektaşlarımızı rahmetle anıyoruz. Yapılan çalışmalarda ilk

girememektedir. Nasıl denir bilmiyorum ama mesleğimizi meslektaşlarımızı bu günlere, kendi ortamlarından yararlanamayacak düzeye getirenlere selam olsun!!!....

Neredeyse Cumhuriyetimizle birlikte başlayan Antalya ormanlarında ormancılığın ne kadar güç koşullarda yapıldığı canlı şahidi olan değerli meslektaşımız tarafından çok güzel vurgulanmıştır. Belki de bu çalışmalar içerisinde özel yeri olan etkinliklerden birisi de inşaat ikmal çalışmalarıdır. MERT'in bu konudaki paylaşımları şöyle; "... 1951 yılında Orman Başmüdürlüklerinin kurulmasından sonra 1952 yılından itibaren orman teşkilatı yol yapım faaliyetlerine başlamıştır. Bugün karayolu standardı kazanan Antalya-Kemer-Kumluca, Antalya-Gödene-Kumluca, Taşagöl-Beşkonak-Belence, Alanya-Taşkent yollarının ilk güzergâhı orman yönetimi tarafından açılmıştır. Orman içinde orman yolları yoğunluğu arttıkça balta imalatından vazgeçilmiş ve tomruk imalatına geçilmiştir.

Orman Yollarının bir plân dahilinde ve ormanın tümünün ihtiyacını karşılayacak şekilde yapılması için 1964 yılında Yol Planlama Grupları kurulmuştur. Grup elemanları fotogrametri konusunda Harita Genel Komutanlığı ve Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü'nde de eğitim almışlardır. Bu konuda rahmetli Cemal Kanca'nın hizmetini minnetle yad ederim. Burada bir anımı anlatmak isterim, "1969 yılı şubat ayında Bahçelievler semtinde şimdiki Gazi Lisesi'nin yanında YSE Bölge Müdürlüğü'nde zamanın Köy İşleri Bakanı Selahattin Kılıç Bey'in başkanlığında bir toplantı yapıldı. YSE Bölge Müdürü tanıtımının sonunda dozerlerinin yeterli olmadığı gerekçesi ile Bakan Bey'den dozer talep etti. Bakan

Bey dozerlerinin senede ne kadar çalıştığını sordu. Bölge Müdürü 600 saat civarında bir sayı söyledi. Bakan Bey sıra ile DSI ve Karayolları Bölge Müdürlerine de aynı soruyu yöneltti, 800 ve 900 saat çalıştırdıkları cevabını aldı. En sonunda bizim Başmüdürlüğümüz Mehmet Yalçiner Bey'e de aynı soruyu yöneltti. Yalçiner cevabı arkadaşım verecek diye işi bana havale etti. Ben de 1200 saat civarında çalıştırdığımızı söyleyince yeterli bulup bulmadığımı sordu. Ben de yeterli değil 2000 saat çalıştırmamız gerekir deyince YSE Bölge Müdürü'ne "Bak dozerlerini senin iki mislin çalıştıran yeterli görmüyor. Sen önce elindeki makineleri çalıştır." dedi. Bunun üzerine zamanın AP Manavgat İlçe Başkanı Ahmet Ağa söz alıp; "Bakan Bey haritaya bakın. Antalya-Alanya asfaltına 3 km. mesafedeki köyün yolu yok ama 70 km. mesafedeki köyün yolu var. Zannetmeyin ki o uzak köyün yolunu YSE yaptı. Ormanlılar yaptı. Allah ormanlılardan razı olsun, bizi işe boğuyorlar." diye konuştu.

1952 yılında geniş ölçekte orman muhafaza memurluğu ve orman bölge şefliği binaları yapılmaya başlanmıştır. Her muhafaza memurluğu ve bölge şefliği binasının yanında atlar için tavla binası da yapılmıştır. Motorlu ulaşım araçlarının bu kadar bol olmadığı zamanda en önemli ulaşım aracı at ve at arabası idi. Antalya Revir Amir'i'nin bir faytonu vardı. Bölgemizde en son atlar Gündoğmuş, Alanya, Gazipaşa işletmelerimizde hizmette kullanılmışlardır. Mesleğe ilk başladığımız yıllarda biz de ata bindik. Benim şahsi kanaatim halâ orman bölge şefinin ve orman muhafaza memurunun hizmet vasıtası attır. Aykırıçay, Gödene, Sütlegen ve Beşkonak bölgelerinde

hidrolik santral, Hacıbekâr, Ekşili, Sivastı, Eskibağ, Cevizli bölgelerinde jeneratör kurularak elektrifikasyon sağlanmıştır. 1965 yılında Gündoğmuş İlçe merkezinin elektriği yok iken işletmemizin jeneratörü ile sitemiz aydınlatılmakta idi." bu anıları dinleyince, "Ormancılık deyip geçmeyeceksin!..." dedim içimden. Bir zamanlar ormancıların toplumumuzdaki yeri ve dolayısıyla önemi, saygınlığı canlanıverdi gözümde. Şimdi içerisinde bulunduğumuz ormancılık bir de...

Ne oldu?

Ne zaman oldu?

Nasıl oldu?

Bilmiyorum. Bu hale geldik...

Hüseyin abimizin anlattığı kadar gerilere gitmeye bile gerek yok belki, daha dün !..

Ormanlarda teknik iş ve işlerle uğraşmak, üretimi yapıp satmak ormanlarda başarılı bir ormancılık yapmak çalışmaların teknik boyutu sadece. Ormanlarla iç içe olan orman köylüsünün de yönetilmesi gerekmektedir. Ormancılık; teknik nitelikleri ve sosyal içeriği olan bir alandır. Ormanları yönetirken içerisinde ve çevresinde yaşayan toplumu da yönetmek durumunda kalırsınız çoğu zaman. İşte bu "nokta", orman fakültelerinde pek de üzerinde durulmayan bir olgudur. Sayın MERT'in orman halk ilişkileri konusunda geçmişten aktardıkları da oldukça ilginçti. Kimi zaman yöneticiler ormanlarla uğraşmaktan daha çok orman içerisinde ve etrafında yaşayan halkla uğraşmışlardır. Orman yangınları bu olgunun somuta yansımasıdır. Her ne kadar son zamanlarda büyük gayretlerle insan kaynaklı yangınların sayısı azaltılmaya çalışılsa da...

Orman halk ilişkilerine Antalya

ormancılığından iki örneği sizlerle paylaşmak istiyorum. Yine Mert'in ifadeleriyle; "... İbradı bölgemizde doğuştan iki kolu olmayan bir işçimiz çalıştırılıyordu. Her nasılsa birileri tarafından şikâyet edilmiş. Rahmetli Ekrem Tanyel bir kış günü konuyu tahkike geldi. Bölge şefine "Kolsuz bir işçi çalıştırmıyormuşsun?" diye sorunca; bölge şefimiz zili çalıp personeli çağırıyor. Yanan sıcak sobaya odun atmasını söylüyor. Görevli ayakkabısını çıkarıp ayak parmakları ile sobanın kapağını açıp yanındaki odunlardan iki tanesini alıp sobaya atıyor ve kapağını kapatıyor. Şef "şimdi bize iki tane çay söyle" deyip personeli gönderiyor. Müfettişe dönüp işte şikâyet edilen işçi bu diyor. Ekrem Tanyel gördüğü olayı anlatıp raporunu vererek konuyu kapatıyor.

Gündoğmuş işletme müdürümüz bir kış günü Antalya'dan dönerken Topraktepe yol kavşağında iki kişiyi görüyor. Pikabı durdurup binmelerini sağlıyor ve köyleri yakınında da indirtiyor. Gündoğmuş'a vardıklarında pikapta bulunan bir işçi "Efendim siz onları araca aldınız ama sizi şikâyet edecekler. Daha pikabın üstünde

konuştular" diyor. Hakikaten bir müddet sonra müfettiş Hüseyin Öztelli konuyu tahkike geliyor. İşletmeye geldiğinde müdür ve teknik elemanlar arazide olduğu için muhasebeci ile sohbet ederken bir vatandaş telaşla odaya geliyor. Çocuğunu akrep soktuğunu, tedavi için Manavgat'a götürmek üzere vasıta istiyor. Öztelli muhasebeciye "İlçede ambulans veya başka vasıta yok mu?" diye soruyor. Olmadığı cevabını alınca bir vasıta verilmesini söylüyor. Adam dua ederek gidiyor. Aradan yarım saat geçmeden bir vatandaş elinde dilekçe ile geliyor ve devletin vasıtası ile özel kişinin hastaneye götürüldüğünü şikâyet ediyor. Öztelli'nin kan beynine sızıyor ve adama saldırıyor. Muhasebeci ve diğer görevliler araya girip adamı kurtarıyor." yaşananlar bu merkezde. Ne denir bilmiyorum. Ormanla mı uğraşasın vatandaşla mı? Gerçekten ormancılık güç zanaat...

Hüseyin ağabeyimin aktardıklarıyla geçmişe gidince birden benim dilime de eski sözcükler dolanıverdi. Oysa onun Türkçesi oldukça güzel ve akıcı. Hala genç. Benden bile. Büyük bir şevkle anlatıyor o yılları.

Yeniden yaşayarak. Sizlere yine Sayın Hüseyin MERT'in toplantıdaki veda ifadeleriyle veda etmek istiyorum. Bence oldukça anlamlı. "...Son söz Mustafa Kemal Atatürk için; **Bu ülkede doğan, yaşayan herkesin ana-babasına olduğu kadar Mustafa Kemal Atatürk'e de minnet ve şükran borcu vardır.**" Hepinize sağlık ve mutluluk dileklerimi sunuyorum muhabbetle kucaklıyorum." Sanırım söylenecek fazla bir şey yok. Şimdilik "Sözün Bittiği" yerdeyiz.

TOD Bolu Temsilciliği olarak Bolu Valisi Aydın BARUŞ'u ziyaret ettik.

Yedigöller Milli Parkı ile Bolu şehir merkezi arasındaki 42 km'lik yolun tamamen sıcak asfalt ile kaplanması sonucu, çok yoğun araç trafiği, buna bağlı olarak da insan kalabalığı oluşması göller civarında piknikçilerin yoğun mangal dumanı sonucu doğa üzerinde kirlenmeye yol açtığı gözlenmiş; bu şekilde kullanım devam ederse Yedigöller Milli Parkının kısa sürede kaybedileceği endişesiyle, Bolu TOD Temsilciliği olarak Bolu valisi Sayın Aydın BARUŞ makamında ziyaret edilmiş, kendileri ile Yedigöller Milli Parkının bundan sonraki kullanımı ile ilgili fikir alışverişinde bulunulmuş, Sayın Valimizin de bu konuda hassas olmalarını görmek bizi memnun etmiştir. Çeşitli çözüm önerileri masaya yatırılmış, tekrar buluşmak üzere sözleşilerek ziyaret tamamlanmıştır.

Fotoğraf: G ng r GEN 

GELSİN, BUYURSUN!..

Yeni yılın... Geliyormuş!

Gelsin, buyursun. Başk şeye kurulsun!

Sağlığını, hakkımızı, aklımızı korusun.

Bize sevgiler bulsun, g nl m z  doyursun.

 yig nlerimiz, umudumuz, mutluluğumuz olsun!..

30.12.2015 / Saat: 24:00

Ankara

 yig n PULAT

TOD 1968 No'lu  ye

Prof. Dr. Avni Yücel ERYILMAZ

Aramızdan Ayrıldı

Prof. Dr. Cantürk GÜMÜŞ

1980-1984 döneminde başlamıştık orman mühendisliği eğitimine. Hoca sayısı fazla değildi ve hemen dikkatimizi çekmişti. Çok karizmatik bir hocaydı. İkinci sınıftaydık. Genel Hukuk dersi hocamızı. O yıl (1982) doçent oldu. Arkadaşlarla odasına gittik. Kola ısmarlamıştı bize. Çekingendik. Belki de ilk denememizdi. Hocaların odalarının bulunduğu bölüme girmeye çekinirdik. Odasında oturmuştuk. Çok ilginç gelmişti bana.

Sonra ormancılık politikası, son sınıfta da yönetim dersine girdi. Aynı ses tonuyla anlatırdı. Ciddi bir duruşu vardı. Asıldı. Okul bitince bana asistanlık teklif etti. Aslında hiç aklımdan bile geçmiyordu. Kısa bir tereddütten sonra teklifi kabul ettim. Böylece 1984 sonunda akademik camiaya adımımı attım. Beraberce çalışmaya başladık. Kolay küserdi. Bazen neye küstüğünü anlayamazdım. Beşiktaş Fenere yenildiğinde Pazartesi ya okula gelmezdim, ya da ortalıkta görünmezdim. Hassasiyeti vardı.

İyi giyinirdi. Kimlikli, düzgün konuşan, kibar ve onuruna çok düşkün bir beyefendi. Beşiktaş

olayı dışında, onun gibi olmaya çalışırdım. Akademik yaşantımın her aşamasında vardı. Yirmi yıl önce (1994) çok hizmetlerinin geçtiği Karadeniz Teknik Üniversitesi'nden ayrıldı. Burada çok çeşitli görevler yaptı. Ama en sevdiği görev de "Beden Eğitimi Bölüm Başkanlığı" idi. Spora yatkındı. Sporcuları severdi. Beni de sanırım bu yüzden sevmişti.

Emekli oluncaya kadar Kocaeli Üniversitesi'nde, sonra da Haliç Üniversitesi'nde hocalığa devam etti. Gençlerle birlikte olmak hoşuna giderdi. Yıllar sonra, bu sene Ekim ayında düzenlediğimiz "Ormancılıkta Sosyo-Ekonomik Sorunlar Kongresi"ne ortak bir bildiri ile katıldık. Sunum yaptığımda O da oturum başkanıydı. Sunumum bitince yerime oturduğumda bana "afetin" demişti. Tıpkı geçen yıl Türkiye Ormancılar Derneği genel kurulunda yaptığım konuşmadan sonra olduğu gibi. Belli ki gururlanıyordu. Eğer ona layık bir öğrenci olabildiysek ne mutlu bize, diye düşünürdüm.

Son olarak yine asil bir veda yaptı. Dimdik. Yatağa düşmeden, kimseye muhtaç olmadan...

Güle güle Sevgili Hocam.

O Sorunun Hayatımı Değiştireceğini Nereden Bilebilirdim ki!... Avni HOCAM

Dr. Ufuk Coşkun

Günlerden neydi hatırlayamıyorum. O sabah ilk üç veya dört saat Ormanlık Politikası dersi idi. Bir gün öncesinden de gece biraz geç uyumuştum. Derste, Avni hoca kendisine özgü üslubuyla dersi anlatıyordu. Anlattığını zaman zaman dinliyor, iki yanımdaki arkadaşlarımla da ara sıra konuşuyordum. Bunlardan birisi Selma VERGİVEREN'di. Sonradan hayatımı birleştirdiğim eşim. Diğer arkadaşım, kadim dostum Mustafa YILMAZ'dı. Konuşmalarımızın

Hoca'nın dikkatini çektiğini kısa sürede fark ettim. Daha doğrusu onu kürsüde oldukça rahatsız ettiğimizi.

Dersle pek alakalı olmayışımız yetmiyormuş gibi bir de üstüne üstlük fısır fısır konuşmamızın kürsüden nasıl görüldüğünü çok sonra anladım. Bunu anlamamı sağlayan da Hocam olmuştur.

Blok dersin ilerleyen saatlerinde; dersin ne zaman biteceğini ve "Hoca'nın hışmına uğramadan kurtulabilecek miyiz"i düşünürken,

yanımdaki arkadaşlarla küçük bir konuşmamız daha oldu. Bu arada Hoca ile göz göze geldik. Amfide bizim oturduğumuz yöne doğru gözlüklerinin üzerinden bakıyor bir yandan da anlattığı konuya yönelik konuşmasını sürdürüyordu.

Arkadaşlarımı “sakın ses etmeyin Hoca bize bakıyor, birazdan bizi sınıftan atabilir” diye hafifçe uyardım. Hepimizde gergin tedirgin bir sessizlik; sanki zaman geçmek bilmiyordu. Blok ders işi erken çıkmak için iyiydi iyiydi de. Uzun süre derste kalmak pür odak dinlemek de işin cabası. Avni Hocam da dersi çok ciddi işliyordu. Dersin başlamasından bitişine kadar dersi aynı ciddiyette götürüyordu.

Dersin bitimi için ne kadar zaman kaldığını merak ediyor, yanımdaki arkadaşlara da soramıyordum. Dikkatle Hoca’yı dinlemeye çalışıyordum. Böyle bir süre daha geçti.

Tam da arkadaşlara “saat kaç? daha ne kadar kaldı dersin bitmesine” demişken Hoca bana kızgın bakışlarıyla soruyu patlattı!..

“Söyle bakıyım sen orta sıradaki. Ben en son ne anlatıyordum” diye.

Ne anlattığını ne kadar detaylı söylemiş olsam da hiç önemi yoktu artık. Ne söylesem kar etmez. Bilemeyecektim nasılsa...

Onun söylemiyle “belli ki” konuyu dinlemiyordum. O çoktan beri beni izlemekteydi ve artık kararını vermişti. Beni bir güzel haşlayacaktı...

Öyle de oldu. Benim anlattığı konuya yönelik açıklamalarım kendisin tatmin etmeyecekti ve “belli ki” dinlemiyordum dersi. Hoca beni bir güzel payladıktan sonra, anlattığı konuyu haftaya hazırlanıp gelmemi ve derste kürsüde anlattıracağını hiddetli bir şekilde ifade etti. Sonunda sınıfa

dönerek bu anlatılacak konudan sınavda özellikle sorumlu olunacağını üzerine basa basa söyledi. “Nasıl anlatılırsa anlatılsın.”

Oldukça beğendiğim Hoca’nın bu yaklaşımı beni; bir taraftan üzen bir taraftan da kamçılayan garip bir duyguyla tanıştırdı. *Ben de öyle bir anlatacağım ki Hoca, göreceksin o zaman* diyebildim içimden.

Hoca’nın verdiği konuyu anlatmaya hazırlanma sürecimde kendisiyle sık sık görüşme olanağım oldu. İlk görüşme için odasına gittiğimde oldukça tedirgindim. Şimdi beni yine bir güzel benzetecek diye geçiriyordum içimden. Kapıyı çalıp içeriye girdiğimde babacan yüzünde güzel bir gülümseme ve hinlik gördüğümü bugün bile anımsıyorum. Bana; nasılmış, derste yaramazlık yapan sen misin hayta diye bakıyordu sanki. Bana çok yapıcı davrandı. Derse nasıl hazırlanmam gerektiğini, hangi kaynaklardan yararlanmam gerektiğini anlattı. Onun bilindik deyimiyle, -“belli ki”- sen de durumun farkındasın. Haydi çalış bakalım diyerek beni cesaretlendirdi.

O gün gelip çatığında kürsüde sanki hocaymışım gibi davranarak konuyu anlatmaya başladığımda her şey birden değişmeye başladı. Dersin başında daha önceki yaşadığımız olayı yineleyerek benim konuya hazırlanmaya çalıştığımı ve şimdi arkadaşlarımla konuyu paylaşacağımı belirterek kürsüye davet etti. Yüzünde babacan, güzel bir gülümseme vardı. “haydi bakalım derste rahat durmamak nasılmış gör, çek cezayı. Bu da sana ders olsun” gülüşü vardı.

Ders ne zaman başladı, ne zaman bitti anlayamadım. Sanırım başarılı olmuştum. Hoca’nın gözlerinde mutlu bir ifade vardı. Dersten sonra odasına gittiğimde bana teşekkür

ederek beğenisini ifade etti. O an ikimizin de gözleri gülüyordu. Bir sürü konudan bahsettik. En önemlisi de “Kürsünün tadını almaya başladın. Bu işin sonu çok uzun olacak. Artık bu beladan zor kurtulursun sen” dediğini iyi anımsıyorum.

Meslek yaşantımda farklı bir yönde çalışmama o soru neden olmuştu.

Yok! Hayır,

Avni Yücel ERYILMAZ....

Hoca’yla lisans öğrenciliğim ve yüksek lisans öğrenciliğim süresince çok güzel günler yaşadık. Hep bir baba gibi yönlendirir, önerilerde bulunur, daha güzel ve verimli nasıl yapılacağı konularında gözlemlerini aktarırdı. Meslek hayatımın araştırmacılık yaşantısı süresince de birçok toplantıda bir araya gelme olanağımız oldu. Her seferinde yaptığım çalışmaya yönelik iyi yönleri başta olmak üzere eksikliklerimi de oldukça yapıcı bir şekilde kırmadan incitmeden aktarıyordu. Son dönemde yaşadığımız sürgünler/ tehcirler konusunda da beni Elazığ’da iken aramış, hal hatır sorduktan sonra moral vermeye çalışmıştı. Teşkilatı iyi tanıyor. Zamanında, karşılaştıkları olaylardan örnekler verip daha serinkanlı olmamız gerektiği yönünde uyarılar yapıyordu. Ben O’nun her zaman öğrencisiydim. Fakülteden sonra geçen onca zamana rağmen. Bunu hissetmek çok güzel bir duyguydu.

Kendisini sonsuzluğu uğurlarken, o babacan bakışları, sevgi dolu gülümseyişi hep gözlerimin önündeydi...

Ruhun Şad olsun Hocam.

Sen hep aramızda olacaksın.

İçimizdesin,

Bizimlesin....

Keçi Orman Çelişkisinde Son Durum: Ne Yapıldı? Ne Yapılıyor? Ne Yapılmalı?*

Prof. Dr. Ahmet TOLUNAY
SDU Orman Fakültesi Orman
Mühendisliği Bölümü - Isparta

Yrd. Doç. Dr. Alper BABALIK
SDU Orman Fakültesi Orman
Mühendisliği Bölümü-Isparta

Yrd. Doç. Dr. Musa YAVUZ
SDU Ziraat Fakültesi,
Zootečni Bölümü - Isparta

Yrd. Doç. Dr. Ayhan AKYOL
SDU Orman Fakültesi
Orman Mühendisliği Bölümü-
Isparta

Doç. Dr. Duygu KAŞIKÇI
SDU Ziraat Fakültesi,
Zootečni Bölümü - Isparta

Arş. Gör. Dr. Elif ADIYAMAN
SDU Ziraat Fakültesi,
Zootečni Bölümü - Isparta

Fotoğraf: Süleyman ALKAN

Giriş

Akdeniz maki bitki topluluğunun olduğu alanlarda, belki daha eski olan tarihi kayıtlı bilgi ile MÖ 4.000 yıllarından bu yana yaşadığı tahmin edilen Kıl keçileri, doğanın bir parçası olarak varlıklarını günümüze kadar sürdürmüştür. Her türlü arazi koşullarına adapte olabilmesi ve manevra yeteneği yüksek olan Kıl keçisi, genelde düz ovada beslenmek yerine orman ve kayalık alanda beslenmeyi daha çok tercih etmektedir.

Günümüzde organik hayvancılığın en başarılı olabileceği üretim modeli, Akdeniz Orman Ekosistemlerinde yıllardır yetiştiriciliği yapılan ve bu alanlara çok iyi şekilde uyum göstermiş olan Kıl keçisi yetiştiriciliğidir.

Kıl keçisi yetiştiriciliği hem sürdürülebilir hayvancılık, hem de kırsal kesimin gelir seviyesinin artırılması bakımından büyük bir önem taşımaktadır.

* Bu makale, Süleyman Demirel Üniversitesi Rektörlüğü tarafından çalışma komisyonları kurularak ülke gündeminde yer alan bazı sorunlara çözüm üretmek kapsamlı çalışmaların ürünü olarak hazırlanan rapora dayanılarak hazırlanmıştır.

Keçiler kötü çevre şartlarında kolaylıkla yetiştirilebilmektedirler. Çünkü diğer çiftlik hayvanları tarafından değerlendirilemeyen kaynakları kullanmaktadırlar. Ayrıca, diğer çiftlik hayvanları tarafından değerlendirilemeyen kaba yemleri değerlendirebilmektedirler. Bitkisel üretim yapılacak arazisi bulunmayan orman içi ve kenarı yerleşim birimlerinin en önemli geçim kaynağıdır. Kıl keçilileri her an kolaylıkla paraya dönüştürebilen hayvanlardır. Basit ve ucuz maliyetli barınaklarda yetiştirilebilirler. Yetiştirme ortamına uyumları ve hastalıklara direnç yetenekleri yüksektir.

Keçi yetiştiriciliği ağırlıklı olarak ormanlık ve dağlık alanlardaki işletmelerde yapılmaktadır. Çünkü doğal koşullar nedeniyle bu alanlarda diğer hayvancılık faaliyetleri yapılamamakta veya çok düşük düzeylerde yapılmaktadır. Türkiye’de yaklaşık 500 bin adet işletmede keçi yetiştiriciliği yapılmakta ve bu üretim kolu yaklaşık 3 milyon kişinin gelirine katkıda bulunmaktadır.

Öte yandan orman yangınlarının önlenmesinde Kıl keçilerinin önemli fonksiyonları bulunmaktadır. Orman yangınlarını küçük alanlar içinde tutmak ve yayılmasını önlemek amacıyla her yıl, binlerce kilometre yangın emniyet şeridi ve yolu tesis edilmektedir. Keçilerin açtıkları patikalar, doğal yangın emniyet yolu ve patikası görevi yapar. İnsanoğlu, için bu patikaları açmak ve tesis etmek pahalı ve zordur. Keçiler bunu yaparak, çıkan yangınların önlenmesine katkıda bulunur.

Önemli Tarihsel Gelişmeler

Geçmişten Günümüze Genel Yaklaşım

Türkiye’de keçiler, ormanlara zarar verdikleri gerekçesi ile suçlu ilan edilmiştir. Kıl keçisi yetiştiriciliğinin ya da Kıl keçisinin orman ekosistemleri içinde bulunmasının, ormanlara zarar verdiği iddia edilmektedir. Bu nedenle ormanların işletilmesinden ve korunmasından sorumlu ormancılar, Kıl keçisi miktarını azaltmak ve bu faaliyeti yapan insanları başka geçim kaynaklarına yöneltme gayreti içinde olmuşturlar.

2005 Yılı: Vurun Keçiye

Peşin olarak kabullenilmiş bir hükümle “keçi ormana zararlıdır”, “keçi ormandan çıkarılmalıdır” ve “keçi yok edilmelidir” denilmiştir. Kısacası, yapılan iş “vurun abalıya” mantığıdır. Düşünün, bunları söyleyen, bunlar hakkında iddialı sözler sarf eden kişi, bir Büyükşehir Belediyemizin Başkanı bile olabiliyor. 12-13 Nisan 2005 tarihlerinde Adana’da “Uluslararası Orman, Keçi, Erozyon ve Turizm Sempozyumu” yapılıyor ve bu sempozyumda “keçi lanetleniyor” ve “keçi, yangından daha zararlıdır, yok edilmelidir” deniliyor.

2008 Yılı: Keçileri Yok Edelim

Çevre ve Orman Bakanlığı, 2008 yılında “Keçi Zararlarının Azaltılması Eylem Planı”nı hazırlamıştır. Bu eylem planı Akdeniz Bölgesi öncelikli olmak üzere, Türkiye genelinde Kıl keçisi sayısının %50 oranında azaltılmasını hedeflemiştir. Eylem planının uygulama alanı olarak,

Ege ve Akdeniz Bölgelerinde Kıl keçisi yetiştiriciliğinin yaygın olduğu 25 il seçilmiştir. Bu plan Kıl keçisi yetiştiren kişilerin görüşleri alınmadan hazırlanmıştır. Orman kaynakları ile Kıl keçi yetiştiriciliği arasındaki ilişkilerin çözülmesinde insan unsuru dışlanmıştır.

Yanlış Ağaçlandırma ve Ormanların Rehabilitasyon Uygulamaları!

Türkiye’de kermes meşesi ve boz pırnal meşe verimli orman kuramadığı için ormancılar tarafından benimsenen ağaç türleri değildir. Bu ağaççık türünün bulunduğu alanlar orman amenajman planlarında bozuk orman olarak tanımlanmakta ve ağaçlandırılması gereken sahalara ayrılmaktadır. Geçmişten günümüze kadar Türkiye’de, bu ağaççık türlerinin yayılış gösterdiği alanlarda, arazi eğiminin makineli çalışmaya elverişli olduğu yerlerde, endüstriyel üretime yönelik orman plantasyonları kurulmuştur. Kermes meşesi, boz pırnal meşe ve pırnal meşeleri yetiştirme ortamlarından kökleriyle birlikte sökülmesine rağmen yok edilememiştir. Makineli arazi çalışmasının yapılamadığı yerlerde ise işçi gücü ile ağaçlandırma çalışmaları yapılmış ve ekolojik şartların olumsuzluğu ve bu ağaççık türünün dirençli yapısı nedeniyle başarılı olunamamıştır. Bugün, Ege ve Akdeniz Bölgelerinin yukarı havzalarında bu türün yayılış gösterdiği binlerce hektar alan ağaçlandırılmak istenmektedir. Oysa bu alanlar endüstriyel orman plantasyonu kurmaya uygun alanlar değildir.

2011 Yılı: Devlet En Radikal Adımını Attı

Kıl keçisi yetiştiriciliği yapılan alanlar yasalara göre orman alanıdır. 6831 Sayılı Orman Kanunu'nun 19. Maddesinde: *"Devlet ormanlarına her türlü hayvan sokulması yasaktır"* hükmü bulunmaktadır. **Kanunun 21. Maddesinde ise;** *"Devlet ormanlarındaki otlaklara dışarıdan toplu olarak veya sürü halinde hayvan sokulup otlatılması, tanzim olunacak planlara göre orman idaresinin iznine bağlıdır"* denmektedir. Bu maddelerin uygulanması için hazırlanan *"Otlatma Yönetmeliği"* ise devlet ormanları içerisinde Kıl keçisi otlatılmasını yasaklamıştır. Aynı kanunun 95. maddesinde yer alan: *"Bu kanun hükümlerine aykırı olarak ormanlara izinsiz hayvan sokanlara 1 aydan aşağı olmamak üzere hapis ve ayrıca para cezası verilir"* hükmü yer almaktadır. Orman idaresi bu yasa hükümlerine dayanarak, devlet ormanlarında Kıl keçisi otlatan kişiler hakkında dava açmıştır. Adli makamlar tarafından suçlu bulunan bu kişilere para ve hapis cezaları verilmiştir.

Devlet radikal bir karar alarak 2011 yılında tüm yasak ve kısıtlamaları kaldırmıştır. Kıl keçisi yetiştiricisinin önü açılmıştır. Bu, 2011 yılında çıkarılan *"TORBA YASA"* ile sağlanmıştır. Ayrıca bu yasal düzenlemenin uygulama şekli, 11 Temmuz 2012 tarihli, 28350 Sayılı *"ORMANLARDA VE ORMAN İÇİNDE BULUNAN OTLAK, YAYLAK VE KIŞLAKLARDA HAYVAN OTLATILMASINA İLİŞKİN USUL VE ESASLAR HAKKINDA YÖNETMELİK"* ile belirlenmiştir.

Orman Genel Müdürlüğü Otlatma Planlarını Hazırlıyor!

Yukarıda belirtilen yönetmelik gereğince Orman Genel Müdürlüğü, orman alanlarında otlatmayı düzenleyen otlatma planlarını hazırlamaya başlamıştır. İlk otlatma planı Mersin-Gülnar ilçesi köyleri için hazırlanmıştır. Halen İzmir Orman Bölge Müdürlüğünde otlatma planı hazırlık çalışmalarını yapmaktadır.

Ayrıca, 19-21 Aralık 2012 tarihlerinde *"ORMAN ALANLARINDA OTLATMANIN PLANLANMASI VE OTLATMA PLANLARININ HAZIRLANMASI ÇALIŞTAYI"*, Sandıklı-Park Termal Hotel'de yapılmış, bu toplantıda katılan Orman Bölge Müdürlükleri Orman Zararlıları ile Mücadele Şube Müdürlüklerine, plan hazırlamada izleyecekleri yol gösterilmiştir.

Orman idaresi, otlatma planlarını kendisi hazırlamak istemektedir. Hazırlanması gereken epeyce otlatma planı vardır. Devletin bürokratik yapısı gereği bu çok zaman alacaktır. Oysa, yönetmelik gereği bu planları serbest çalışan orman mühendislerine ihale ve hizmet alımı ile kısa sürede hazırlamak mümkündür.

Orman Genel Müdürlüğü-ORKÖY Dairesi Saanen Keçisi Önermektedir: Uygulama Yanlıştır.

ORKÖY; keçi yetiştirilmesine izin verilecek alanlarda Kıl keçisi yerine Saanen keçisi yetiştiriciliğini tavsiye etmektedir. Bir Kıl keçisi yetiştiricisinin; *"Biz ailecek Saanen keçi yetiştiriciliği de yaptık. Fakat, Türkiye'nin coğrafi ve iklim yapısı Saanen ırkı keçi yetiştiriciliğine fizyolojik yapıları gereği uygun değil. Zarar ettiğimiz için bıraktık. Şimdi ne yapacağımızı bilmiyoruz"* şeklindeki sözleri düşündürücü olduğu kadar, yaşanan çaresizliği de gözler önüne sermektedir. Bu nedenle ORKÖY yerleşmiş ve oturmuş Kıl keçisi üretim sistemini desteklemelidir.

Orman Genel Müdürlüğü Havza Islah Daire Başkanlığı Ne Yapmalı?

Orman içi meraları geliştirmeli, bu alanlara suluk-sıvat-tuzluk gibi tesisler yaparak, yetiştiricilerin hizmetine sunmalıdır.

Orman İdaresi Başka Ne Yapmalı?

Orman idaresi uygun orman alanlarını Kıl keçisi yetiştiricilerine tahsis etmelidir. Bu alanlar orman amenajman planlarında *"Kıl keçisi otlatma alanı"* adı altında ayrı bir işletme sınıfına ayrılmalıdır. Alanın otlatma yönetimi yetiştiricilerin kurmuş olduğu *"Birlik"* tarafından üstlenilmeli ve orman idaresi otlatmanın sürdürülebilir şekilde yapılıp yapılmadığını denetlemelidir.

Ormancılık Politikalarımızın Tarihsel Gelişimi

Mustafa YUMURTACI
TOD Eski Genel Başkanı

Ülkemizdeki ormancılık çalışmalarının ve ormancılık eğitiminin tarihi çok eski olmasına karşın ormancılık politikası bilimsel ve teknik kriterlere göre şekillenmemiş, ulusal bir nitelik kazanamamıştır. İmparatorluk döneminden 1937 yılına kadar ormanlar bir rant aracı olarak kabul edilmiş, çok partili yaşama geçişle birlikte 1946-1960, 1970-2015 dönemlerinde aynı düşünce uygulamalara hakim olmuştur. Yerli ve yabancı bilim adamlarının raporlarının, söylemlerinin aksine politikacılar ormanı siyasi bir araç ve rant olarak görmüştür.

Orman ve Av Dergisinin Temmuz-Ağustos 2015 sayısının başyazısında; “6831 Sayılı Orman Kanunun kabul edildiği 1956 yılından 1971 yılına kadar 15 yıl gibi uzun bir süre hiçbir değişikliğe uğramazken, 1971 yılından bugüne 29 kez değişikliğe uğramıştır” gibi bir ifade yer almıştır. Bu ifadeye göre ormanlar üzerinde 1971 yılından önce politik baskı yoktu, bu tarihten sonra politik baskılar artarak sürdürüldü gibi bir anlam çıkıyor.

Meslektaşlarımızın ve özellikle genç meslektaşlarımızın yanlış bir değerlendirmede bulunmamaları için, ormancılık politikalarının tarihsel gelişimini özet olarak sunmak istedim.

1839 Tanzimat Fermanı ile batıya açılan Osmanlı İmparatorluğunda Fransa ile gelişen siyasi ilişkilere koşut olarak ormancılık da ilk kez gündeme gelmiştir. Fransa’yı ziyaret eden Padişah Abdülmecit, ormanların devlete sağladığı ekonomik değerleri görmüş, ülkesinde de ormanlardan gelir elde edilmesini istemiştir. 1856 yılında Fransa’dan bir ormancılık heyeti getirilmiştir. Fransız Heyeti; 1857 yılında Tassy Orman Okulunu açmış, daha sonra Simon Okul Müdürlüğü görevini sürdürmüştür. Düzenledikleri amenajman planları ile Belgrad Ormanı, Karaman ve Balkanlarda üretim faaliyetlerinde bulunmuşlardır. Ormanlar ile ilgili ilk yasal düzenleme olan Orman Nizamnamesi hazırlanmış (1862), 1869 yılında da kanunlaşmıştır.

Fotoğraf: Süleyman ALKAN

Orman Okuluna yabancı dil bildikleri için gayrimüslim çocuklar alınmış ve ormancılık uygulamalarını bunlar yürütmüşlerdir. Ormanların daha ziyade gelir getirici yönü ele alınmış, hazineye gelir getirmek amacıyla ormanlar insafsızca doğranmıştır. Prof.Dr. Ali Kemal Yiğitoğlu bu durumu Mart 1937’de şöyle dile getirmiştir: “Türkiye’de düzenli ormancılığın ilk kuruluşunda Fransız ormancılar tarafından yapılan bu hata, yani ormanların temin ettiği menfaat esasına göre ormancılığın gayelendirilmesi ve teşkilatlandırılması, ormancılık gayesinin bidayette yanlış konması; Türkiye Ormanları ve Ormancılığı için feci akıbetler doğurmuştur. Bu andan itibaren ormanlarımız, Devletin hazinesine para temin etmek gayesiyle insafsızca doğranmıştır.”

Meşrutiyet döneminde; orman teşkilatının değiştirilmesi, orman okullarının açılması, yeni bir işletme kanunu çıkarılması, Avrupa’dan (Avusturya’dan) uzman getirilmesi, amenajman işlerine başlanılması gibi yenilikler yapılmıştır. Bu yenilikler halkta ve özellikle devletin iktisat politikalarını yürüten kişilerde bir etki yaratmamıştır. Ormanlarımızda zengin orman servetinin bulunduğu düşüncesi ile ormanlardan ekonomik yönden yararlanma öncelik taşımıştır.

Mustafa Kemal İstiklal Savaşının en şiddetli anlarında 1921’de ormanlarımız ile ilgili şunları söylemişti; “ormanlara ve yeniden orman temin etmeye çok ihtiyacımız var. Mevcutları muhafaza ise başlıca vazifemizdir. Bu konu memleketimiz için çok kıymetli mahiyet arz eden ormanların bir tek ağacı dahi vatanın vazgeçilmez bir cüzüdür. Tabii güzelliği ile umumu ilgilendiren yerlerin ona buna feda edilmesi de katiyyen doğru olmaz”. Ancak, Cumhuriyetin ilk yıllarında büyük

bir ekonomik sıkıntı içerisinde olunması nedeniyle 1924 yılında yürürlüğe giren”Türkiye’de Mevcut Bilumum Ormanların Fenni Usulü İdare ve İşletmeleri Hakkında Kanun” ile zengin koru ormanlarının işletilmesi yerli ve yabancı şirketlere uzun vadeli sözleşmelerle devredilmiştir. Kısa sürede yapılan aşırı tahribatlar sonucunda 1934 yılından itibaren ormancılık meslek kamuoyunun tepkisi ve Prof. Bernhard’ın destek ve katkılarıyla 1937 yılında 3116 sayılı ilk Orman Kanunu yürürlüğe girmiştir. Kanun, ormanların devlet tarafından korunmalarını ve geliştirilmelerini öngörmüştür. Kanunun TBMM’deki müzakereleri sırasında dönemin Tarım Bakanı Dr. Muhlis ERKMEN özetle; “..... orman misal olarak saydığım bu doğrudan hammadde olarak kıymetinin yanında; onun dolayısıyla memleketin ekonomisine, ziraatine, sıhhatine, içtimaiyatına ve yüksek müdafaasına tesir eden kıymetleri, değeri para ile ölçülemeyecek derecede yüksektir. Bunlar hiçbir vakit satın alınamaz ve temin edilemez. Su siyasetimiz dahi orman meselemiz ile alakalıdır” demektedir.

Daha sonra Tarım Bakanı olan Prof. Dr. Şevket Raşit HATİPOĞLU (1942-1946) ise; “.... Biz ormanı sadece ekonomik yönü ile değerlendirmiyoruz, onu sosyal yönüyle de benimsiyoruz. Ormanlar nerede olursa olsun herkese umumi faydalar sağlar. Bunun için orman hepimizindir, topyekün milletin vazgeçilmez bir varlığıdır. Milletin rahat yaşaması, rahat çalışması ve tam barınır bir yurt olabilmesi için orman şarttır. Biz ormanı ekonomik ve sosyal faydaları ile birlikte milli bir varlık olarak benimsiyoruz” demiştir.

1945 yılında 4785 sayılı Kanun yürürlüğe girmiş, 204 bin hektar özel orman bedelleri ödenerek devletleştirilmiştir. İhtilaf nedeniyle bedeli ödenemeyenler ise 1950 sonrası 5658 Sayılı Kanun ile sahiplerine iade edilmiştir.

14 Mayıs 1950’de DP iktidara gelmiştir. DP kurulduğu 1946’dan beri muhalefet partisi olarak eleştirilerini 3116 sayılı yasaya yoğunlaştırmıştır. O yıllarda ormanla ilgili halkın, ülke nüfusunun %40’ını bulması da orman üzerindeki politik baskıların artmasına neden olmuştur.

Fotoğraf: Oğuz KURDOĞLU

İktidara gelir gelmez hemen orman kanunu değişikliği hazırlıklarını başlatmıştır. Türkiye Ormanlılar Cemiyeti, İ.Ü. Orman Fakültesi Profesörler Kurulu, İ.Ü.'den bazı bilim çevreleri ve basının yoğun tepkisi ile kanun değişikliği ertelenmiştir. 1956 yılında 6831 sayılı Orman Kanunu kabul edilmiş ve 3116 sayılı kanun yürürlükten kaldırılmıştır. 3116 sayılı kanunla ilgili olarak;

- 3116 Sayılı Kanun Türkiye'de ormanı ekonomik, sosyal, kolektif fonksiyonları ile milli bir varlık olarak mütalaa eden, modern ormancılık kalitesi bakımından yükseltmek ve kantitesi bakımından artırmak amacını toplu olarak güden bir orman kanunudur (Prof.Dr. Selahattin İNAL, 4 Kasım, 1963).

- 3116 sayılı kanun yerli ve yabancı uzmanların uzun çalışmaları sonunda hazırlanmış, ilmi çevrelerimizce teknik ve yasal yönden iyi bir eser olarak kabul edilmiştir (Prof.Dr.Şeref Nuri İLKMEN, 1951).

Orman yasasını değiştiremeyen DP iktidarı dört kez orman suçlarına af yasası çıkarmış, orman tahribatını körüklemiştir. 6831 sayılı kanunun 2. Maddesi; "iklim, su ve toprak rejimine zarar vermeyen ve daha verimli kültür arazisi haline getirilmesi Ziraat Vekaletince uygun görülen ormanların orman rejimi dışına bırakılmasına Ziraat Vekaletinin teklifi üzerine İcra Vekilleri Heyetince (Bakanlar Kurulu) karar verilir" şeklinde bir hüküm getirmiştir.

Orman Genel Müdürlüğü, yasa maddesinin kısa sürede uygulanması için personeline büyük bir baskı uygulamış, personelin başarısı bu çalışmalara endekslenmiştir. Bunun sonucunda; 1956-1960 döneminde 1.917.823 dekar orman alanının kesim işlemleri tamamlanmış, 1.574.047 dekar arazinin de dosyaları tamamlanarak İcra Vekilleri Heyetine sunulmuştur.

DP döneminde ormanlar doğal bir kaynak olarak görülmüş ve olabildiğince yararlanılması düşünülmüştür. Yerli ve yabancı uzmanların raporlarının aksine Cumhurbaşkanı Celal BAYAR 1 Kasım 1959 günü TBMM'ni açış konuşmasında ormanlarla ilgili olarak; "... *Aziz arkadaşlarım, ormanların uzun yıllar boyunca tabribe uğradığına dair bir endişeden kendimizi kurtarmamızın zamanı gelmiştir. Hükümetçe ve milletlerarası eksperlerce son defa yapılan ilmi tetkikler, Türkiye'de ormanların vasıtalarının temini halinde, yalnız memleket ihtiyaçlarını karşılamakla kalmayarak aynı zamanda yeni ve mühim ibraç imkanı sağlayacak genişlikte olduğunu ortaya koymuştur.*" demiştir. Tarım Bakanlığı Celal BAYAR'ın bu gerçek dışı sözlerinin yayınlanmaması için bir emir yayınlamak zorunda kalmıştır.

27 Mayıs 1960 sonrası, 10 yıllık DP iktidarının ormancılık politikalarına tepki olarak; 28.09.1960 gün ve 5/389 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla İcra Vekilleri Heyeti kararları iptal edilmiş, orman dışına çıkarılan alanlar tekrar orman rejimine alınmıştır. En önemlisi de 1961 Anayasasında ormanlar anayasal güvenceye alınmıştır (Md.131).

Çok partili yaşama geçişle birlikte 1963 yılından itibaren TBMM gündemine 131. Madde ile ilgili

Fotoğraf: Sıtkı ERAYDIN

Fotoğraf: Süleyman ALKAN

değişiklik teklifleri yapılmış, en son CHP Genel Sekreteri Bülent Ecevit'in de desteği ile 17.04.1970'de 1255 sayılı yasa ile Anayasa değişikliği gerçekleştirilmiştir. Buna göre 15.10.1961'dan önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş tarım ve hayvancılıkta kullanılmasında yarar görülen orman alanlarının orman rejimi dışına çıkarılması hükmü getirilmiştir. 04.07.1973 gün ve 1744 sayılı yasa ile de bugün 2/B olarak tanımlanan uygulamalar başlatılmıştır. 1982 Anayasasında 15.10.1961 tarihi 31.12.1981 tarihine çekilerek orman dışına çıkarma işlemleri sürdürülmüştür.

Başbakan Turgut ÖZAL'ın ormana bakış açısı ise; "... Açıkça ifade ediyorum. Anayasayı değiştirecek gücüm olsa, ormanla ilgili hükümlerini değiştiririm. Vatandaşı bir yana

itmişler, orman diyerek dağı taşı güya korumaya almışlar. Önce vatandaş korunacak, kayalar, çalılar orman olur mu? (1986) şeklinde olmuştur. Bu talimatı alan politikacılar hemen gereğini yaparlar ve 19.06.1986 tarihinde 3302 sayılı yasa yürürlüğe sokulur. 2/B uygulamalarında tarım alanlarına dönüştürülmede KESİN YARAR hükmü ile orman bütünlüğü, su ve toprak koruma kriterleri kaldırılarak yaklaşık 350 bin hektar alan kısa sürede orman rejimi dışına çıkarılmıştır.

Süleyman DEMİREL Başbakan olunca (1992) ikinci kez Orman Bakanlığını kurmuştur. Sayın DEMİREL'e Müsteşar atamalarındaki desteği nedeniyle teşekkür ettiğimizde özetle şunları dile getirmişti; "... Burada olduğum sürede ormancı dışından kimseyi müsteşar olarak atamam, rahat olun.

Devlet ormancılığından vazgeçemeyiz, bu düşünce ile iki kez Orman Bakanlığını kurdum. Ormanların yanında ülkemizin en yoksul kesimi olan ve hayatı ormana bağlı olan orman köylüsünü de düşünmemiz gerekir" demiştir.

AKP'nin ormancılığa ilişkin söylemleri ile eylemleri farklı oldu. 2003 yılında 2/B'nin çözümü gerekçesi yanında ormanların özel firmalara devri söylemleriyle ortaya çıkmıştır. Tepkiler üzerine bunlar gerçekleştirilememiştir. Ağaçlandırma Seferberliği adı altında bir kampanya başlatılmış, yılda 500 bin hektar, beş yılda 2,3 milyon hektar gibi bir alanın ağaçlandırılacağı taahhüt edilmiştir: Yılda 20 bin hektarlık gerçekleştirmelere karşın rehabilitasyon adıyla yılda 500 bin hektar ağaçlandırma yapıldığı söylemleriyle

hem ülke kamuoyu hem de uluslararası kuruluşlar yanıltılmıştır.

2007 seçimlerinden sonra Anayasa'yı arkadan dolanarak düzenlenen yasalarla ormanlar talana açılmak istenilmiştir. Daha önce Anayasa Mahkemesince çeşitli kez reddedilen konularda yasalar çıkarılmıştır. Çıkarılan yasalarla orman köylülerinin anayasal hakları yok edilmiştir.

2/B'lerin değerlendirilmesinden elde edilecek gelirlerin önemli bölümünün ormana ve orman köylüsüne dönmesine yıllardır hiçbir kurum ve kuruluş itiraz etmemiştir. Ancak, bu konuda çıkan yasanın TBMM'deki komisyon çalışmalarına ben de katıldım. Komisyonunda konu ile ilgili yapılan önerilere hiç itiraz etmeyen, haklısınız diyen komisyon başkanı, oylamalarda bildiğini okuyor, haklı bulduğu önerilerin tam tersini tutanaklara geçiriyordu. Bir

ara söz alarak, "Sayın Başkan, hiç değilse yasa taslağının başlığındaki Orman Köylülerinin Kalkındırılması ifadesini kaldıralım, çünkü tasarının orman ve orman köylüsü ile hiçbir ilgisi kalmadı" dedim. Ne yazık ki bu öneri de dikkate alınmadı ve 2/B'lerin değerlendirilmelerinden elde edilecek gelirin % 90'ı Şehircilik Bakanlığı'na, % 10'u da Maliye Bakanlığı'na verilecek şeklinde bir madde kesinleşti, Maliye Bakanlığı uygun görürse bu % 10'luk bölümden projeye bağlı olarak ormana ve orman köylüsüne bir katkı verilebilecekti. Böylece orman köylülerinin Anayasal hakları da yok edilmiş oldu.

Türkiye ormancılık tarihi incelendiğinde; ormanları ekonomik ve politik bir araç olarak değerlendirenler ile 3116 sayılı Orman Kanununa göre ormanları ağırlıklı olarak sosyal yönleri ile

değerlendirenler arasında mücadele yaşanmıştır.

Ancak, son yıllarda mücadele artık tek yönlü olarak sürdürülmekte, ormanları ekonomik ve politik bir araç olarak görenlerin her alandaki uygulamalarına karşı yeterli direnç gösterilememektedir. Gerek ormanların talana açılması yönünde çıkarılan yasalar, gerekse HES'ler ve doğal yapıyı bozan uygulamalar, toplumun değişik kesimlerinden tepki görmektedir. Ormanların ve yeşil çevrenin öncelikli sorumlusu olan ormancı örgütlerin suskunluğunu anlamak mümkün değil. Bir mesleğin mensupları ses çıkarmayıp, başkalarının kendileri için ses çıkarmalarını beklerse, büyük yanılgıya düşerler. Tarihi sorumluluktan kurtulamazlar ve tarih onları affetmez...

Fotoğraf: Sıtkı ERAYDIN

Yönetim Kurulu Üyelerimizden Yeni Seçilen Milletvekillerine Hayırlı Olsun Ziyareti

Yönetim Kurulumuz 26. Dönem Milletvekili seçilen meslektaşlarımızdan MHP Adana Milletvekili ve Meclis İdare Amiri Seyfettin YILMAZ, AKP Ankara Milletvekili Nevzat CEYLAN ve AKP Mersin Milletvekili Ali Cumhur TAŞKIN ile meslektaşımız olmayan Tokat CHP Milletvekili Kadim YILMAZ'ı ziyaret etmişlerdir.

91 yıllık tecrübesi ve birikimi ile ormanların, ormancılığın ve çalışanların sorunları anlatılarak Dernek olarak kendilerinin her türlü çalışmalarında ve ilgili komisyonlarda katkıda bulunabileceğimiz iletilmiştir. Ziyaretten duydukları memnuniyeti dile getirerek ilerleyen zamanlarda Dernek görüş ve katkılarından yararlanmak istediklerini ve en kısa zamanda Derneğimize ziyarette bulunacaklarını söylemişlerdir.

Suat AKALIN'ın Anısına

Serpil ARSLAN
Balıkesir, Aralık 2015

1980 yılı yazı. Eşimle birlikte Çanakkale Orman Bölge Müdürlüğü emrine mühendis olarak atandık. Suat Akalın da aynı günlerde Çanakkale'ye tayin olmuştu. Tanıştık. Orman teşkilatının birçok özelliğini henüz kaybetmediği bir ortam içerisinde bir taraftan Çanakkale'yi öğrenmeye diğer taraftan, mesleği ve meslektaşlarımızı tanımaya çalışırken, ülkenin karanlık ve acımasız günlere çekildiği 12 Eylül darbesi yapıldı. Karanlığın giderek arttığı günlerde, bizim için de hayatımızın zor bir dönemlerinden biri başlamış oldu. İşte tam bu günlerde ve henüz birbirimizi de yeterince tanımamış iken, Suat abimizin bize dört elle sarılması ve daima bizim yanımızda olmasını bu satırlar içinde anlatmak mümkün değil. Bu herkesin yapamayacağı ve ancak özel bazı insanlara has bir davranıştı. Herkesin gölgesinden çekindiği bir dönemde, bize verdiği destek, hiçbir şeyden çekinmeden gösterdiği yakın ve içten dostluk unutulmazdır.

Bugün, çok değerli bir abiyi ve dostu kaybetmenin derin üzüntüsü içindeyiz.

Daima espri ile dolu doyumsuz sohbeti, hazır cevaplığı, hayata hep biraz boş vermişlikle bakan derviş tavrı ve sürekli tetikte olmanız gereken müthiş zekâsı ile çok farklı bir insandı. Acı tatlı çok şey paylaştık. Yaşamımızın bir dönemi iyi ki Suat abimiz ile kesişti. Bugün, hayatımızın bir dönemimde böyle özel bir insan ve büyük bir dost ile birlikte olmanın, bizim için büyük şans ve mutluluk olduğunu düşünüyoruz.

Suat abimizi, can ve kadim dostumuzu, her zaman çok sevdik ve onu asla unutmayacağız.

Uğurlar olsun,

Mekânın cennet olsun.

Fotoğraf: Güngör GENÇ

“Erol ÖKTEM”

Kardeşi Uğurladık!..

İyigün PULAT

21 Ocak 2016 Perşembe Sabahı!..

TOD'den ileti; Gidiyor Erol Öktem..

ANKARA;

Her yer bürünmüş kara

“Yollar kapalı kardan”

Yürüyoruz yollardan,

Maltepe Camiinde buluşuyoruz.

Arkadaşlar, çağdaşlar, yoldaşlar.

Araştırmacı, Amenajmancı, Öğretici

Mektep, askerlik, meslek arkadaşları

Dernek lokali masacılar, prafacılar, tavlacı, taşçılar kar altında

Karlı yollardan gelebilmişiz.

Bakıyoruz birbirimize, bizler de sıraya girmişiz.

Görünmez ama sayılı günlerimiz kalmış.

Erol kardeşle; ortak ortam ve dönemlerimiz oldu.

1956-1960 İ.Ü. Orman Fakültesi

27 Mayıs 1960 İstanbul,

22 Şubat 1962 Harbiye-Ankara

Sonraları sıra sıra gelişim, değişim, dönüşüm süreçleri

Süreçlerde solanlar olduk.

Maltepe'den Erol'u rahmetle uğurladık. Kalanlara sabır, sağlık.

(Camiden sonra ekranlarda,

seslerde bir giden daha olmuş.

Mustafa KOÇ'muş.. Erol'la buluşmuş.)

1958
YEŞİL GECE
ARMAĞANI

3594
EROL ÖKTEM

Sahibi:

Orman Fakültesi Talebe Cemiyeti

Tertip Komisyonu :

Hüseyin KORKMAZ
İsmet ÖZER
Hüsamettin ÖZKEÇECİ
Teoman VAROL
Faruk Altunel
Erol ÖKTEM
Ekrem TANYEL

Kapak Kompozisyonu : Volkan Şöten

4/Nisan/1958

DAVAMIZ VE ARZUMUZ

Erol ÖKTEM

Hepimiz, bütün bir Vatanın hayatıyeti ile ilgili, muazzam bir dâvanın müstakbel mücahidleri olmakla şimdiden gurur ve sevinç duyuyoruz. Bize düşen vazifenin mana ve ehemmiyetini takdir ediyor ve bir an önce faydalı oluk arzusu ile sabırsızlanıyoruz.

Dâvamız; belki de bir «dâva» kelimesinin içine sığamayacak kadar muazzam ve önemli. Dâvamız, bütün bir Türkiyenin zenginlik, saadet ve istikbalinin dâvası. O kadar ki üzerinde durulmaz ve gereken önem ve anlayış gösterilmez ise maalesef elim ve yürekler acısı bir durumun husule geleceği muhakkak.

Vaziyet böyle iken, acaba neden toplum halinde bu Vatanın üzerinde yaşayan birer fert olarak bu dâvaya katılmıyoruz? Neden vaziyetin vehametini anlamamakta ısrar ediyor ve çekimser kalıyoruz. Şuna kaniiz ki «Orman Dâvası, Ormancının dâvası değil, bütün bir milletin dâvasıdır.» Bu vatani toprak kabul eden her fert, onun dokunulmazlığı kadar, zenginlik ve güzelliğini de korumağa mecburdur.

Arzumuz; bu muazzam ve ulvi dâvada yalnız kalmamaktır. Her Türk'ü bir Ormancı olarak kabul ediyor, bu uğurda faydalı olmaları için onlara kollarımızı açıyoruz.

Vatan'ı Yeşillerle bezeyelim ve unutmayalım ki «Ormansız bir Yurt Vatan değildir.»

KARARSIZLIK

Erol ÖKTEM

Güneşlerdedek yükselir bağım,
Kollarım denizlerin diplerinde gezinir.
Bir damla alırım, denizden, güneşten,
Güneşlerim yangın olur, damlalarım sa nehir.

••

Ağaçların tepesinde ararım sıkıntımı
Arzularım dal dal, arzularım yaprak yaprak.
Kollarıma alırdımda başımı,
Bir çarkı tuttururum,
Kah dertli, kah neşeli, kah kıvrak.

••

Bağım buralardan öte,
Kollarım boşluğa uzanmış, kuru
Bir ağacın tepesinde ümitlerim
Sölsesam düğünler yerlere.

Sonsuzluğa Uğurladıklarımız

SUAT AKALIN
KEŞAN – 1942
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1967
ÇANAKKALE – 12.12.2015

KENAN TOK
DÜZCE – 1927
BOLU ORMAN OKULU – 1947
ANKARA – 20.11.2015

CEMİL ÖKTEM
ORDU – 1935
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1960
İZMİR – 17.12.2015

EROL ÖKTEM
ESKİŞEHİR – 1933
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1961
ANKARA – 21.01.2016

*Sonsuzluğa uğurladığımız üyelerimize
Tanrı'dan rahmet yakınlarına ve
meslek kamuoyumuza başsağlığı
dileriz.*

TOD - Türkiye Ormancılar Derneği
Tuna Caddesi No:5/8 Kızılay-ANKARA
Tel: 0312.433 84 13 Faks: 433 26 64

www.ormancilardernegi.org

 facebook: Türkiye Ormancılar Derneği

 twitter: ormancilarderne

ÜYELİK AİDATLARI için;

Türkiye Ormancılar Derneği
Ziraat Bankası Yenişehir Şubesi
(Şube Kodu: 471)

IBAN

TR250001000471397751395002
(TL Hesabı)

*Hesaplarımıza yapacağınız üyelik
aidatı ve diğer ödemeleriniz için
Türkiye'nin tüm Ziraat Bankası
şubelerinden kesinlikle herhangi bir
masraf alınmayacaktır.*

*Son Genel Kurulumuzda 2015 yılı
üyelik aidatları yıllık 60 TL olarak
belirlenmiştir. 2015 yılı için 30 TL
ödeyenlerin 30 TL fark yatırması
gerekmektedir.*

